

1 pav.:Lėno mūšiui-80 bus Sausio 12-tąją dieną. Galima šį KVIETIMĄ pasididinti.

Teisingumo ministrui Rimantui Mockui, Švietimo, mokslo ir sporto ministrei Ramintai Popovienei, Krašto apsaugos ministrei Dovilei Šakalienei, Generalinei prokurorei Nidai Grunskienei, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkei Skirgailei Žalimienei, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos centro generaliniam direktoriui Arūnui Bubniui, Lietuvos istorijos instituto direktoriui Aurimui Švedui, Lietuvos Žydų bendruomenei, Ukmergės savivaldybės merui Dariui Varnui, istorijos specialistams, žiniasklaidai.

Ryšium su š. m. Sausio 12-tą antinacinio ir antisovietinio Pasipriešinimo iniciatoriaus Juozo Krikštaponio žūties 80-mečio paminėjimo

keliautojo-kraštotyrininko, tyrinėjančio
Juozo Krikštaponio biografijos ypatumus
Vytenio Aleksandraičio

SKUBUS PRANEŠIMAS

apie būtinybę nedelsiant panaikinti pačias grubiausias minėto Didvyrio biografijos klastotes, tik ką dabar naujai aptiktas.

Ta Juozo Krikštaponio žūties 80-mečio proga yra galimybė ir Žydų bendruomenei parodyti susimąstymo rimtį, nes prasidėjusio Holokausto metu, Juozas, kaip VDU Teisės fakulteto III-čiakursis ir Pirmojo Lietuvos Prezidento Karo mokyklos (jo dėdės vardo) pedagoginiu darbuotoju būdamas, tikrai, privalėjo likti neabejingu šios tautinės mažumos ištikusiai tragedijai.

Pirmiausiai, kaip daug metų sportavusiam ir dalyvavusiam Lietuvos pirmenybėse kartu su Makabi klubo varžovais, ir žinančiam Karo istoriją, kad už Laisvę kovėsi net Žydų karo sąjungos nariai, galima manyti, kad J. Krikštaponiui galėjo būti nepriimtinas prievartinis nusipelnusių Lietuvai žydų iškeldinimas į Vilijampolės getą. Nors Juozas nuo rugpjūčio 1 d. tampa 2-osios kuopos vadu, bet tame žydų išvareyme į getą, kažkodėl kuopai vadovauja ne J. Krikštaponis.

Kaip tik tuo metu jau buvo išvaikyta Laikinoji vyriausybė, kurios vienu iš vadovu buvo Juozo artimas giminaitis generolas *Stasys Raštikis*, su kuriuo J. Krikštaponis galėjo artimai bendradarbiauti kariuomenės Fizinio lavinimo sistemos kūrime? Juolab, Juozo artimiausiu varžovu ir bendramokslu gimnazijoje buvo visų laikų geriausias Lietuvos sportininkas *Stasys Šačkus*, kuris sukūrė Sporto rūmus (dabar Sporto universitetas ten). Galėjo S. Raštikis aiškintis su Juozu ir dėl Alytuje 42-jų Birželio sukilėlių - LŠS narių nacistinio sušaudymo, kuriuos Juozas gal, galėjo žinoti-pažinoti, kaip Dzūkijoje tarnavęs?

Galima manyti, kad visų šių stresinių netikėtumų visuma galėjo iššaukti Ukmergės restorane spontanišką protestą prieš nacizmą, kuris tik Holokausto vykdymo laikotarpyje galėjo pasireikšti. Tai įrodo svarbiausias Holokausto kronikos dokumentas - garsi Standartenführer-io *Karl-o Jäger*-io ataskaita, kurios gale nurodyta, jog **komunistai kalėjimuose buvo laikomi iki 1941 m. pabaigos, su kuriais vienoje kameroje J. Krikštaponis buvo laikomas**. Todėl tuo pačiu metu Baltarusijoje būti ne kaip ne galėjo, nes Kauno kalėjime kalėti turėjo.

Visą tai prielaidų-hipotezių lygmenyje čia pateikiau, nes Centriniam valstybiniam (LCVA) archyve kritiškai neišanalizuoti dokumentai tie, kurie turi simptomus GESTAP-ą apgauti ir J. Krikštaponį iš kalėjimo ištraukti, o Ypatingajame (LYA) archyve liudininkų protokolų visuma Baltarusijoje nurodo visai kitus kuopos vadus (jį priskaičiavau iki 7-ių, net iš kitų kuopų karininkus), dėl ko, suprantamai, jog KGB-istai, kaip specialistai iš tardymų bei apklausų ir nustatė Baltarusijoje kuopos vadą NE KRIŠTAPONĮ, o REIKALĄ (Nikodemą).

Lygiai taip pat dėl pastarųjų dviejų pasakė 1982-08-16 Tarptautinėje (JAV teisininkų) apklausoje labiausiai istorikų eksploatuotas kaip „J. Krikštaponio kaltintojas“, žinomas komunistinis nusikaltėlis (du kartus kalintas už pagrindinę komunistinę veiką) sovietinis kolaborantas; aiškūs sovietinės prokuratūros specialūs „liudytojas“, žudynėse „liudijantis“, kuriose jis pats būti negalėjo, kuris J. Krikštaponio klausimu, net tris kartus keitė parodymus, - tai; ir tas toje iš Vakarų civilizuotų teisininkų akivaizdoje atsitokėjo - paneigė J. Krikštaponį, kurį priešpiet apkalbėjo.

O, būtent, pagal tą apkalbėjimą šios abejotinos „asmenybės“, priimtas Pa-2 sprendimas naikinti Ukmergėje Didvyriui atminimą, kai intelektualusis puskarininkis; žymus disidentas; garsiausio Valkų mūšio vienas iš vadovų *Edvardas GUOGA* aiškiausiai patvirtino, jog **J. Krikštaponis kuopos vadu buvo, kol batalionas Kaune stovėjo**, o vėliau V. Tamošiūną nurodė. Pastarasis buvo J. Krikštaponio pavaduotoju ir jį žudynėse kuopai vadovavusį daugiausiai liudininkų nurodė. Taip, kad iš protokolų „aišku kaip dieną“, jog J. Krikštaponis kažkur dingo, jei kiti karininkai tai kuopai vadovaujantys nurodomi.

Tačiau šokiruoja tik ką vėl aptikta žemiausio lygio klastotė, kai minėto Edvardo Guogos bei kitų liudininkų, neigusių „J. Krikštaponį Baltarusijoje“ buvimo parodymai pakišti prie Rudensko žydų žudynių, kaip „įrodantys“ kad, neva, ten „*Krištaponis liepė pasitraukti*“

Todėl Viešųjų objektų atitikčių labai ilgo pavadinimo Komisija ir balsavo už minėto Ukmergėje paminklo šalinimą, nes prie „Krištaponio“ pridėti tokių, kaip E. Guogos

ir kitų protokolų signatūros, nors pastarieji tose ir kitose žudynėse nurodo visai kitus kuopos vadus.

Apie tokias klastotes, apgavystes ir manipuliacijas J. Krikštonio biografijos „tyrime“ jau ne kartą rašiau Prezidentui ir ... Tačiau pastaroji, apie kurią aprašau čia žemiau pridedamoje studijoje, išskirtinė tuo, kad ĮRODO MOKSLININKUS - STRAIPSNIŲ AUTORIUS, NEMAČIUSIUS SAVO PATEIKTUS DOKUMENTUS, nes, greičiausiai, kad jiems kažkas „uždraudė?“ pažiūrėti į juos. Tai įrodo, kad autoriai-mokslininkai nurodo neteisingai dokumentų pavadinimus.

Kad jie „nepažįsta raidžių - nemoka lietuviškai perskaityti“ atspausdinto dokumento pavadinimo - tai nesuvokiama. Bet, nesuvokiamas ir teisinis neišprusimas tų mokslininkų, kurie ne įtariamųjų, o liudininkų apklausoms „Tardymo“ protokolais vadina juos.

TODĖL SU ŠIAIS MOKSLININKAIS DABAR IR REIKIA AIŠKINTIS, KAS JIEMS UŽDRAUDĖ PAŽVELGTI Į PATEIKTUS DOKUMENTUS ???

Taigi, aptinkant tokius akibrokštus, jau nutrūksta normalus susirašinėjimas su Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centru (LGGRTC-u, arba Centru), kur man atrašoma už visų net Istorijos instituto darbuotojus, neva, „nesikeičiančias nuomones“ J. Krikštonio klausimu, nors buvau pateikęs apskiai naujai aptiktų dokumentų. Ar buvo, vykdoma tų darbuotojų (net valytojų) apklausa, ar čia jau „atsirašinėjimas“, „priejus liepto galą“? Detaliau apie tai žemiau, ir pridedamoje ... psl. apimties studijoje dar su atskiru ... psl. apimties priedu.

Vytenis Aleksandrakis

AR ISTORIJA YRA MOKSLAS, AR RELIGIJA: J. Krikštonio klausimu?

Jei MOKSLAS, tai nuomonės privalo kisti, nes mokslas vietoje nestovi - atlieka paieškas. Jei religija, „šventųjų“ įdiegta dogma, tai, tada

Taigi, pranešu, kad už J. Krikštonio nebuvimo „Baltarusijoje“ atradimus reikia padėkoti Centrai už man pateiktą visą turimą informaciją, pagal kurią toliau archyvuose teko atlikti atradimų visumą, galutinai paneigiančią netikslaus „tyrimo“ pasekmes.

Daugiausiai naudos davė LGGRTC-o man pateiktas išsamus net 17-os psl. apimties mokslinis pateikimas.

Už tą išsamiausią LGGRTC-o atsakymą - patį moksliausią, esu dėkingas tada tik disertaciją apsigynusiai ir Tyrimų departamento direktorės pareigose pradėjusiai dirbti dr. *Kristinai Burinskaitei*, kurią pasveikinau su jos Departamente pareigų pradžia. Tada, kaip tik, nedelsiant dr. *Alfredas Rukšėnas* ir pateikė man labai svarbias turimas žinias.

Tačiau susirašinėjimui išsekus ir po mano atrastų kelių dalių duomenų pateikimo, susirašinėjimas nutrūko, nes matyt. prieštarauti kitokių faktų visumai gal nebuvo įmanoma?

ŠMEIŽTAS, KOMPROMITAVIMAS IR KITOS KGB MANIPULIAVIMO PRIEMONĖS

2 pav.: Su tokio pat pavadinimo dr. *Kristinos Burinskaitės* disertacija bei Atžalyno bibliotekos 1:11:26 apimties vaizdo įrašo pravesta paskaita. Tai **tų KGB manipuliacijų pasekmės juntamos ir dabar J. Krikštaponio biografijos klastotėje**. Tai, būtent, **liudininkas ir poetas Henrikas SALELIONIS** tardyme **J. Krikštaponi minėjo „pirmiau“** (t. y.: - tik Kaune buvusį) **kuopos vadu, „o po to V. Tamošiūną“** - J. Krikštaponio pavaduotoją paminėjo, jau J Minske vadovavusį kuopai. Pastarąjį daug liudininkų ten minėjo. O pats H. Salelionis 1981 m. buvo teistas ir kartu su pirmuoju LGGRTC-o generaliniu direktoriumi **Vytautu Skuodžiu**, kurie abu kartu kalėjo Mordovijos Baraševo lageryje, pro kurį kiekvieną rytą per treniruotes prabėgdavau - tai KGB mini, kokias tarp jų manipuliacijas kūrė.

Taigi, man primygtinai paskambinus direktorei dr. K. Burinskaitei, ji man perdavė, kad davė nurodymą A. Rukšėnui atsakyti.

Deja, į kelių šimtų apimties mano studijas, vietoje mokslinių komentavimų į mano aptiktus archyvuose duomenis, iš Centro ... po dienų gavau „atsakymą“ šį:

DĖL JUOZO KRIŠTAPONIO (KRIKŠTAPONIO)

Pranešame, kad susipažinome su Jūsų kvietimu į dialogą, su kvietimu dalyvauti konferencijoje dėl Juozo Krištaponio veiklos Antrojo pasaulinio karo metu.

Manome, kad Jūsų kvietimas tokiai veiklai yra beprasmis. Centro istorikų, darbuotojų, Istorijos instituto istorikų nuomonė dėl J. Krikštaponio ir toliau lieka tokia, kokią jie yra išdėstę anksčiau. Jūsų tyrimų dėl J. Krištaponio teiginius laikome tik subjektyviais vertinimais. Jie negali būti dialogo, svarstymo konferencijose objektu, nes yra antiistoriografiniai, antimoksliniai, chaotiški, padriki, be nuoseklios vidinės logikos ir tarnaujantys netiesai.

Generalinis direktorius

Dr. Arūnas Bubnys

Dr. Alfredas Rukšėnas

3 pav.: 2024-12-10 LGGRTC-o rašto Nr. 55R-1216 pagrindinė dalis, kurio galima visą raštą atsidaryti.

Deja, kaip ir NETIESA YRA tik šio 1 pav. rašto visi teiginiai, išskyrus pabaigoje pateiktus, gal, kiek, tikrai, chaotiškai be vidinio NUOSEKLUMO pateikimus, nes dėstyta buvo, labai skubant, tyrimo metu, nuolat atrandant naujus svarbius faktus.

Skubėjau, nes **apie tuos atradimus būtina buvo pranešti iki Pirmojo Lietuvos Prezidento Antano Smetonos 150-mečio jubiliejaus**, kuris buvo praeitų metų rugpjūčio 10 d.. Iki tos dienos dėl J. Krikštonio biografijos suklydusiems istorikams būtinai reikėjo atsiprašyti A. Smetonos bei A. Krikštonio artimųjų. O, svarbiausia, reikėjo ir simboliškai **padėkoti jubilato visai Šviesuolių giminei už A. Smetonos sūnėnų bei dukterėčios Humanistinio išugdymo svarbą**, kurie ugdė-mokė net žydų bendruomenės atstovus, su jais sportavo, o Holokaustui prasidėjus, vienas iš jų (J. Krikštonis) nepabijojo savotišką protestą prieš nacizmą išreikšti, dar kitas nepabijojo net žydaite-mergaitei gelbėti, už ką dabar 4 pav. Prezidento apdovanotas.

4 pav.: tik Gimtoji žemė Ukmergės savivaldybės išdrįso paminėti, kad J. Krikštonio pusbrolis (A. Smetonos brolio Mykolo sūnus) gelbėjo žydaite, kurią prisimena ir už savo tėvą apdovanojimą atsiėmus *Sigutė Smetonaitė*. Prisimena Sigutė tą jauną tetutę Aukštaičių gatvėje, kurią reikėjo slėpti, nes „neturėjo kuo apsirengti“. Vėliau ji su tėvais buvo ištremta, ir kaip paauglė, dar į Lietuvą „per Kiniją-Taivanį“ planavo pabėgti. Bet vaikams užteko tik Mongolijos, kuri sugrąžino vaikus - apie tai Sigutė „*Pabėgimas iš Taljanų*“ knygą parašė. O dr. Kristina Burinskaitė Ažuolyno bibliotekos paskatoje nuo 1:04:03 vaizdo įrašo dalies pasakė: „*Išėjimas iš Holokausto tema irgi daug manipuluojama, nors iš tikrųjų daug pabėgusių asmenų susijusių su ta tema, dalyvavo, bet ...*“ -, **mano kaip tyrėjo pastebėjimu; kam teko labiausiai susidėti su Holokaustu, tai natūralu, jog kito kelio nebuvo, kaip į Vakarus sprukti. Tačiau Lietuvos Laisvės armija (toliau LLA), kurios vienas iš kūrėjų buvo Juozas Krikštonis, kaip tik smerkė kariškius, kurie traukiasi iš Lietuvos ir nesirengė jos ginti.**

Todėl ATSIPRAŠAU istorikų už skubotai-nenuosekliai išdėstytus archyvuose atradimus, nes buvau įsitikinęs, kad pateiktus naujus faktus galėjo ir patys istorikai susigrupuoti, jei jiems netiko mano dėstymo eiliškumas.

Tačiau, dėl, neva, „beprasmių“ konferencijoje dalyvavimo yra NETIESA, nes kviečiau į platesnės prasmės 2024-09-16 Seime vykusią ATMINTIES įamžinimo POLITIKOS konferenciją, kurioje nuo LGRTC-o pranešimą teikė dr. Rasa Čepaitienė. **Tos konferencijos pranešime ir apie Juozo Krikštonio biografijos „tyrimų“ absurdus, prasilenkiančius su elementariausiais moksliniais reikalavimais, pateikė istorijos-politologijos bei kultūrologijos daktaras-docentas bei Lietuvos Žmogaus teisių gynimo asociacijos (LŽTGA) pirmininkas Romualdas Povilaitis.** Ten ir aš pateikiau trumpą pastabėlę apie J. Krikštonio didžiausio „kaltintojo“ žmogišką klaidą; „liudijime“ apsirikus, ir tą apsirikimą pripažinus 1982-08-16 Tarptautinėje apklausoje, ko istorikai nematė, nes tos apklausos stenogramos akivaizdžiai nestudijavo.

Todėl **nuo tos konferencijos žymiausi Lietuvos specialistai J. Krikštonio klausimu buvo pateikę Pareiškimą.** Be to ir užpraeitų metų rugpjūčio 16 d. (kaip ir J. Krikštonio reabilitavimo 41-metų dieną toje minėtoje Tarptautinėje apklausoje) tik pagal pradėtus mano tyrimus Centriniam valstybinio (LCVA) archyvo fondo R-1444 dokumentų naujausius pastebėjimus Lietuvos žmogaus teisių koordinacinis centras (LŽTKC) buvo pateikęs Prašymą dėl nepagrįstų kaltinimų J. Krikštoniui.

Tačiau, kaip ne gaila, LGGRTC-as į šių visuomeninių organizacijų teikimus: arba neteisėtai visai nereagavo, arba jų visai nebuvo matęs. Tai akivaizdu iš čia 3 pav. pateiktų absurdiškiausių aiškinimų, kad, neva, „Centro istorikų, darbuotojų, Istorijos instituto istorikų nuomonė dėl J. Krikštonio ir toliau lieka tokia, kokią jie yra išdėstę anksčiau.“

Pirmiausiai, iš kur tų, neva, nekeičiančių nuomonės „istorikų“ daugiskaitos forma čia pateikta, kai Lietuvoje (internete) žinoma, jog J. Krikštonį yra tyrinėję tik po vieną istoriką iš Centro (dr. A. Rukšėnas), ir iš Istorijos instituto tik dr. Mindaugas Pocius? Kas dar be šių dviejų yra apie J. Krikštonį tyrinėję, ir rašę; t. y. „išdėstę“?

Antra: Kas dar iš paminėtų „darbuotojų“ (ne istorikų?) tai yra tyrinėję ir „išdėstę“?

Tuo labiau, kad tą patį apie, neva, „darbuotojų nekeičiančią nuomonę“ jau man buvo rašyta:

LIETUVOS GYVENTOJŲ GENOCIDO IR REZISTENCIJOS TYRIMO CENTRAS

Valstybės biudžetinė įstaiga, Didžioji g. 17/1, LT-01128 Vilnius tel. (8 5) 231 4139, faks. (8 5) 279 1033, el. p. centras@genocid.lt
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 191428780

Visuomeninkui, treneriui
gerb. Vytėnui Aleksandraičiui

2023-08-31
2023-08-09

trenerisvytenis@gmail.com

DĖL JUOZO KRIŠTAPONIO VEIKLOS VOKIEČIŲ OKUPACIJOS LIETUVOJE (1941-1944 M) ISTORINIŲ TYRIMŲ

Informuojame, kad susipažinome su Jūsų atliktame tyrime *Dėl J. Krištonio* būtinu dar vieno atminimo ir apie J. Gagariną nauji faktai Centro istorikams išdėstyta nuomone.

Pranešame, kad istorikų, kitų darbuotojų nuomonė apie J. Krištonį išlieka tokia pati, kokia ji išdėstyta Centro pažymose. Teiginius, kuriuos Jūs išdėstėte savo tyrime *Dėl J. Krištonio*, laikome tik Jūsų subjektyviais vertinimais, suformuotais be istorinių tyrimų specifikos išmanymo.

Generalinis direktorius

Dr. Arūnas Bubnys

Dr. Alfredas Rukšėnas

5 pav.: čia „atsakyta“ buvo man, nors buvau pateikęs daug naujų pastebėjimų dokumentuose bei pastebėtų istorikų apgavysčių-manipuliacijų faktų, su kuriais galima susipažinti <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/sasajos/index-komisijoms.htm>

Trečias klausimas: Jeigu, neva, darbuotojai „nekeitė nuomones“ tuose abiejų išdėstytuose man atsakymuose, tai ar darbuotojai buvo supažindinti su mano tyrimų rezultatais, ar jie buvo aptarinėjami ir kaip buvo nustatinėjamas, nuomonių nekeitimo lygis? Ar tų „dviejų darbuotojų aptarimų?“ yra protokolai ir kokie buvo pateikti argumentai, neva, „nekeisti nuomonės“ be 5 pav. nurodyto mano „tyrimų išmanymo specifikos“?

Dėl mano „išmanymo“, tai aš buvau atsakęs, jog pedagoginėje praktikoje ir

teorijoje visad vadovaudavausi HOLIZMO (visuminiais) principais ir, tikrai, **aš ne išmanau, kaip klastoti - viską rašyti atvirkščiai, nei istoriniuose dokumentuose tai parašyta**, apie ką čia žemiau pateiksiu. Tokių kiauulysčių aš nenaudojau, nors mokiau moksleivius kraštotyros pradmenimis naudotis; mokiau naudotis istoriniais šaltiniais. Todėl vieno savo auklėtinio dėka mums pavyko išaiškinti klaidą Jonavos miesto istorijoje ir nuo 2000 m. vieno mano mokinio dėka Jonava pirmą kartą atšventė savo 250-metį.

Čia 5 pav. pateiktame rašte buvo ne aišku dėl rašytų istorinių „pažymų“ daugiskaitos formoje, kai internete žinoma LGGRTC-o tik viena 2014-12-19 A.. Rukšėno rašyta „pažyma“, kurioje LR. Generalinei prokuratūrai rašytoje, skundžiant J. Krikštaponį, buvo nuslėptas nuo Lietuvos teisininkų J. Krikštaponio suėmimo ir kalinimo Kauno kalėjime faktas. Tačiau, nors teisininkai nežinojo to labai svarbaus biografijos fakto, bet, deja, vis tiek tą LGGRTC-os skundą atmetė dėl OBJEKTYVIŲ DUOMENŲ TRŪKUMO.

Ir, nors, tą atmetą „pažymą“ prokurorai siūlė skusti, tačiau tai nebuvo atlikta ir, panašu, **grubiai pažeidus Teisinės valstybės principus, tų teisininkų atmetų „pažymų“ pagrindu, kaip matome iš minėto 5 pav. man „atsakymo“, toliau platinamos „pažymos“ daugiskaitos formoje** ir man LGGRTC-as atsisakė parašyti, kam jos dar platinamos, davus suprasti, kad tos **teisininkų atmetosios „pažymos“ kaip ir „slaptos?“ „slaptoms?“ organizacijoms ar ne tikslu kurstyti nesantaiką, šmeižiant ir nuo nacių nukentėjusįjį Didvyrį?**

KETVIRTA: Todėl grįžtant prie 3 pav. „atsakymo“, kodėl išsigalvojama apie mano, neva, „subjektyvius vertinimus“, kai teikiu jau Ypatingajame (LYA) archyve aptiktus dokumentus (liudininkų parodymus) Baltarusijoje 2-osios kuopos vadus visai kitus karininkus, o J. Krikštaponį nurodančius tik Kaune tarnavusį? **Pagal kokią „logiką“ dokumentais pateikti faktai paverčiami į „subjektyvią nuomonę“?**

PENKTA: Prie ko čia 3 pav. rašoma, apie mano, neva, „antiistoriografiją“ (pagal Vikipediją: istorijos tyrimų, skirtų vienai temai), kai atvirkščiai - pats **LGGRTC-as; dėka A. Rukšėno, grubiausiai pamynė J. Krikštaponio tyrimo istoriografiją, ignoruojant visų kraštotyrininkų fiksuotus parodymus, teiktus žiniasklaidoje, ignoruojant internetą, jos google ir ignoruojant labai svarbius NKVD-KGB dokumentus, svarbių liudininkų parodymus, o taip pat pamynė ne tik Holistinį (visuminį) „tyrimo“ principą, bet „nuspjovė“ į senovėje žinomą LOGIKĄ, į Kriminalistiką bei psichologiją, i, net, nepatikrinus elementariausiai įtartinų „parodymų“ atitikimų, apšmeižė mirusį-žuvusį žmogų, kuris jau negalį apsiginti? Pagal kokius tai „moralės“ „principus“ atlikta?**

Pirmiausiai, M. Kačiulis; net tris kartus keitė parodymus, o „liudijo“ net nebuvęs Rudenske. Apie tai įsitikinimui reikia naudoti aritmetiką, nes jis teigė išvykęs į Minską po 8 dienų ir tai gaunasi, kad Minske buvo jau 2 dienas po Rudenske įvykusių žudynių. O, kadangi jis buvo komunistiniu nusikaltėliu (kalėjęs už pagrindinę veiką) ir sovietinis kolaborantas bei specialusis prokuratūros „liudytojas“, Javos lageryje daręs drausmės pažeidimus ir už tai sutrumpinus bausmės laiką - tai į tokį „liudytoją“ padorus istorikas net dėmesio neturėtų nekreiptų. Juolab, ir jis persigalvojo ar prisiminė, dėka, civilizuotos Vakarų (JAV) tikrų teisininkų įtakos, - todėl pasitaisė ir paliudijo taip, kaip jis liudijo jaunystėje 1948 m., gražindamas tikrąjį Baltarusijoje kuopos vadą N. Reikalą.

Dar svarbiau, kad dar 2-3 „liudytojai“ **privalėjo meluoti KGB tardytojams apie „Krikštaponį žudynėse“, nes žinojo, kad jis žuvęs ir melavo, kad save ar kitą gelbėti**

nuo persekiojimų., kas tai yra įprasta kriminologinėse ar rezistencinėse situacijose ir tai istorikui turi būti žinoma.

Todėl pagal protokolų „parodymus“, neatlikus papildomų tyrimų, „kaltinimais“ užsiiminėti istorikui, paprasčiausiai, reikia ir padorumą šią toki turėti, kai kiti liudininkai nurodo kitus karininkus kuopai vadovavusius ir kai „tyrimas“ neatliktas, net mažiausios dalies dokumentų nepaskaičius. (P.S.: čia pažymėjau gėdos fiziologine spalva.) Todėl patyrę teisininkai atmetė „kaltinimus“, nes iš paskalų lygio „liudijimus“ teisininkai neturi teisės vadovautis, kai nėra galimybių patikrinti teiginių patikimumo. Juolab, iš LCVA archyvo akivaizdu, kad GESTAP-as buvo apgaulinėjamas, kad J. Krikštaponį ištraukti iš kalėjimo. Apie tai aš daug rašiau ir čia nesikartosiu.

Svarbiausia, šokiruoja, kad „Krištaponio Rudenske įrodymui“ A. Rukšėnas net - 2012 m. sumeta liudininkus; aplamai, J. Krikštaponį Baltarusijoje neigiančius ir kitus karininkus ten nurodančius. Lygiai tą patį 2017 m. padaro ir dr. *Arūnas Bubnys*, aklai nuo pirmojo, žargoniškai „nusišperindamas-nusišraibindamas“, nuplagijavo.

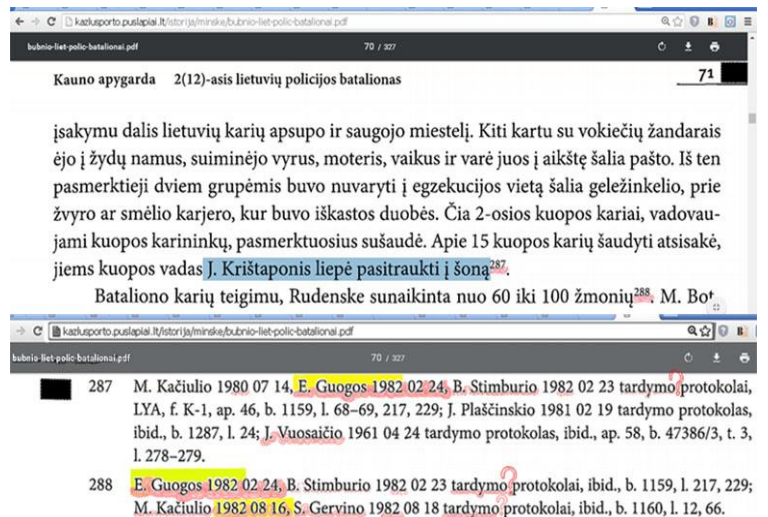
O tų PEDAGOGIŠKAI NUSIKALSTAMŲ AKLŲ NUSIRAŠINĖJIMŲ PASEKMĖ 6 pav. matome, ten, kur raudoni klaustukai sudėti. Jie atskleidžia labai **žemą „istorikų?“ teisinių žinių suvokimą, net neatitinkantį progimnazijos žinių lygio**, dėl ko reiktų susirūpinti istorijos mokslų daktarų rengimo „pedagogikos“ lygiu, kai neskiriamas įtariamasis nuo liudininko, kai įtariamiesiems minėti „istorikai?“ rašo „apklausų“ protokolus, nors juodu ant balto dokumento pavadinimas didžiosiomis raidėmis 6-tojo dešimtmečio dokumentuose įrašyta, kaip TARDYMO protokolai.

O, štai, čia žemiau dr. A. Bubnys su A. Rukšėnu visiškai nusivažiavo, kai liudininkams prisigalvojo, neva, „tardymo“ protokolus - net, neva, Tarptautinėje apklausoje grožisi žodis „tardymo“, lyg, užsieniečiai, net iš kitos politinės sistemos pasaulio „turi teisę“ tardyti ne savo piliečius - net visai ne įtariamus asmenis.

Dar svarbiau, jog **atsiskleidžia ne tik labai žemas teisinis „išprusimas“ bei LOGINIO MĄSTYMO IGNORAVIMAS**, tačiau dar baisesnis įrodymas atsiskleidžia, kad **MINĖTŲ-IŠVARDINTŲ DOKUMENTŲ NET AKYSE NĖRA MATĖ**, nes mokslininkų neįtarsi ikimokyklinio lygio nemokėjimą pažinti parašytų raidžių dokumento pavadinime.

Taigi, „grožekimes“:

Juk, E. **Guoga teigė, kad Krikštaponis kuopos vadu buvo tol, kol batalionas stovėjo Kaune, o vėliau buvo V. Tamošiūnas** (J. Krikštaponio pavaduotoją, įrodydamas, jog J. Krikštaponis kažkur dingęs. Pastarąjį J. Krikštaponio pavaduotoją V. Tamošiūną Rudenske visai žudynių operacijai vadovavusį rodė ir J. Vuosaitis, įrodydamas, kad „J. Krikštaponis Rudenske“ būti ne kaip negalėjo. Tą patį Tamošiūną, besikeičiantį su Marcišausku kuopos vadovavime, liudijo dar ir B. Stimburys. M. Kačiulis 1982 m. rugpjūčio 16 d. pasitaisė, pabrėžė, kad buvo pakeisti kuopos vadai ir juo buvo „ne Krištaponis, o Reikalas, taip pataisydamas savo priešpietinį savo kliedėsį apie, neva, "Krištaponį Rudenske", kuriame ištikrųjų; pagal aukštą ūgį ir lieknumą, į J. Krikštaponį labai panašus buvo N. Reikalas, kuriuos abu supainioti galėjo ir „J.“ S. Rutkauskas, nes pastarasis prieš išvyką į Minską pridavinėjo savo parduotuvę, ir batalione nebuvo - todėl rugsėjo 25 d. vadų pokyčio galėjo nematyti. Tai hipotezė, nes neteko aptikti, kad pastarasis minėtų N. Reikalą. O patį N. Reikalą, kaip 2-osios kuopos vadą Baltarusijoje nuo 1941 m. spalio mėnesio ir nustatė KGB bei daug liudininkų jį rodė ten.

6 pav.: dabar LGGRTC-o gen. direktoriaus pareigas užimančio dr. Arūno Bubnio knygos apie 2(12)ąjį lietuvių policijos batalioną, parašytos 2017 m. 71 psl. su melsvu fonu pažymėtu sakiniu dėl Rudenske vykdytomis žydų žudynėmis, neva, „J. Krikštaponis liepė pasitraukti į šoną“ ir prie to sakinio pažymėdamas²⁸⁷ pastaba, o to paties 71 psl. apačioje pastabų skyrelyje su²⁸⁷ ir²⁸⁸ pastabomis dr. A. Bubnys IDEDA ĮRODYMUS, NEIGIANČIUS APIE „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ IŠSIGALVOJIMUS, įdėdamas žymiausio Patrioto - vieno iš didžiausių Lietuvoje Partizanų kautynių, - vykusio Valkų mūšio (tarp Višakio Rūdos-Lekėčių) vieno iš vadų - Magadano kalinio bei memuarų rašytojo; šlovingų kovų įamžintojo Edvardo GUOGOS 1982-02-24 garsųjį paliudijimą, esantį LYA, f. K-1, ap. 46, b. 1159, l. 68-69, 217, 229 jo Apklausos protokolo 2-me psl. kuriame E. Guoga pasakė, jog KRIKŠTAPONIS KUOPOS VADU BUVO, KOL BATALIONAS STOVĖJO KAUNE, o vėliau E. Guoga kuopos vadu nurodė buvusį J. Krikštaponio pavaduotoją V. Tamošiūną, kurį pastarąjį daugiausiai liudininkų nurodė Baltarusijoje vadu buvusį ir tų liudininkų istorikai A. Rukšėnas su M. Pociumi nematė - tai įrodo jų „pažymose“ išsigalvojimas, neva, „J. Krikštaponis su N. Reikalu kaitaliojosi“, kur tokio dokumentinio patvirtinimo man dar nepavyko surasti. O tie KUOPOS VADŲ DAŽNI KAITALIOJIMAI (tai 2-ai kuopai priskaičiavau net per 7 karininkus, vadovavusius, dar, net iš kitų kuopų.) - kiekvienam specialiosios operacijos nusikaltimui buvo naudojamas vis kitas kuopos vadas ir kadangi ši 2-oji kuopa buvo labiausiai vokiečių išnaudojama nusikaltimams, tai akivaizdžiausias ir yra įrodymas, jog toje kuopoje tikrojo šeimininko nebuvo, kad savo karius saugotų nuo jiems nemalonių darbų žudynėse. O tai ir yra įrodymas, kad ten J. Krikštaponio būti negalėjo, nes jis, kaip mokantis vokiečių kalbą ir nebaigtą teisinį išsilavinimą turintis, būtų siunčiamas su vokiečiais bendrauti - jų nurodymus perdavinėti, ko tokio liudininko neteko aptikti, nes tai darė tik lt. Gecevičius Be to, dr. A. Bubnys įdėjo „J. Krikštaponio Baltarusijoje“ pasakos paneigėjų A. Rukšėno labiausiai valkiojamo „Krikštaponio kaltintojo“ - komunistinio nusilatelio (prieš A. Smetonos režimą pagrindinėje veikloje kovojusio ir už tai du kartus kalėjusio, bei sovietinių okupantų išlaisvinto ir Raudonosios armijos karinėse bazėse padirbėjusio bei A. Impulevičiaus batalione pasislėpusio, greičiausiai nuo bausmės už komunistinius nusikaltimus, - tai Martyno KAČIULIO parodymus, pagal kurį, IŠ KONTEKSTO IŠTRAUKUS, A. Rukšėnas šmeižtą prieš J. Krikštaponį sukūrė, net visai nepamąstęs, dėl ko į šį batalioną kai kas pradėjo slėptis - dėl į jį įstojimą motyvacijai atrodančių „tyrime“ daug yra Kremliaus lygio galimai, priglavitų naratyvų, neatitinkančių net mokyklinio lygio istorinėms žinioms, apie ką dar reiks to „tyrimo“ tyrimą atlikti, nes kai „motyvacijos“ į tyrimą sukišamos, net neištyrus asmenybės - tai čia „mokslu“ visai nekepieja sistosiu, tačiau M. Kačiulis analogiškas iš lagerio paleidimas labai aiškus

Dar svarbiau, kad M. Kačiulis, skirtingai, nei paminėtas E. Guoga, M. Kačiulis kolaboravo su sovietais, kaip senas komunistas - net iki Berlyno nuėjo ir du medalius gavo, o taip pat gavo ir 25 metus, už žmonių žudynėse dalyvavus. Tačiau ir Mordovijos Javos lageryje pasižymėjo, kur tų lagerių miestelis man labai gerai žinomas, nes netoli jo k./d. 71537 „Kurgan“ - o technikos poligone mano radarai aptarnaujami buvo.

Todėl sveiku protu nesuvokiamas N. Kačiuliui tik iki 15 m. bausmės sumažinimas, kai turėjo grubius drausmės pažeidimus. Apie tokius „pažeidėjus“ teko ten man Mordovijoje girdėti, nes tai tikri KOMUNISTINIAI PAŽEIDIMAI kalinių tarpe, kad tyrimus atlikinėti, apie kuriuos minėtos LGGRT departamento direktorės dr. Kristinos Burinskaitės disertacijoje dėl KGB veiklos ir dėl minėtųjų LGGRTC-o pirmojo gen. direktoriaus V. Kuodžio bei H. Salelionio kaip kalinio - poeto santykių, ... apie kuriuos čia neapsistos, tačiau M. Kačiulio analogiškas iš lagerio oaleidimas labai aiškus ir ne komentary.

Juolab, iš protokolų akivaizdu (kai istorikai „nemato?“, kad M. Kačiulis Rudenske būti negalėjo, nes pagal jo liudijimus jis į Minską atvyko jau po Rudenske įvykusių žudynių. Todėl A. Rukšėno įdėta M. Kačiulio pasaka, apie, neva, „J. Krikštaponis liepė pasitraukti“, ant kurios „pasimovė“ dr. A. Bubys ir A. Rukšėnas, yra pats elementariausias susipainiojimo pavyzdys, būtinas kiekvienam mokytojui atpažinti dėl netiesos sakymo, dėl ko, M. Kačiuliui su JAV teisininkais Nilu Šeru ir N. Grybauskaite teko papietauti Neringos restorane ir po pietų M. Kačiulis atsitokėjo - pasitaisė savo pasakoje - gražino savo teiginį į 1948 m. lygį, kai tada kuopos vadu teigė N. Reikalą, tai jį vėl sugražino.

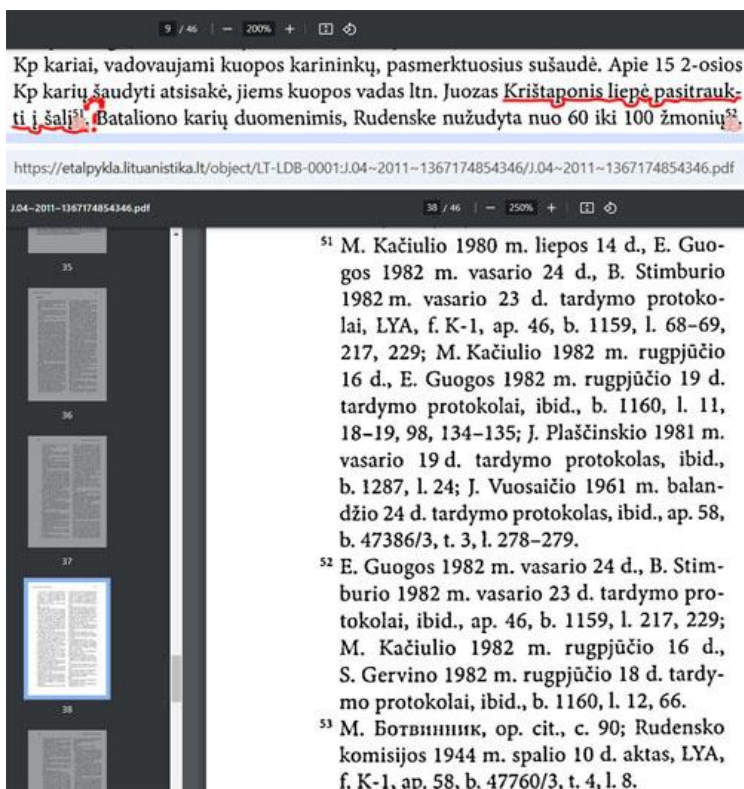
Tą patį Reikalą 1948 m. liudijo ir S. Gervinas, o žudynėse vėliau kuopos vadu rodė Tamošiūną. Taigi, apšmeižtojo Juozo Krikštaponio „pasigrožėkime“ šmeižimo technologija - tai „istorinio tyrimo“ metu ISTORINIO MĄSTYMO IGNORAVIMO pasekmę, dr. A. BUBNIO nuo A. RUKŠĖNO NUSIRAŠINĖJIMO įrodymu, lyginant aukščiau esantį dr. A. Bubnio 6 pav, rašinį, palyginus su žemiau esančiu 7 pav. visai nemąstančio A. Rukšėno rašiniu:

Nurodytoje 1982 m. rugpjūčio 18 d. (Tarptautinėje apklausoje) JAV atstovams pasiguodė, kad sunku pavardes prisiminti, bet Krištaponį gerai prisimena, kai buvo klausinėjamas apie tarnybą Gaižiūnų poligone.

O 1962-02-13 m. Stanislovas Gervinas tardymo metu pasakė, kad „Visą savo tarnybos batalione laiką aš buvau antroje kuopoje. Kuopos vadu vienu metu buvo leitenantas Reikalas, o prieš jį Krištaponis“ (LYA, f. K-1, ap. 58, b. 47386/3, t. 4, l. 47)

Panašiai, kaip ir S. Gervinas J. Krikštaponį tik Kaune 1961-07-20 tardyme liudijo Henrikas Salelionis, pasakydamas, kad:

„2-ai kuopai iš pradžių vadovavo ltn. Krištaponis, po jo ltn. Tamošiūnas“ (LYA, f. K-1, ap. 58, b. 47386/3, t. 3, l. 324. P.S.:

7 pav.: 2012 m A. Rukšėno rašinio galimai sumąstymo apšmeižti J. Krikštaponį įrodymas, pagal 2011 m. kovo šmeižiką - bolševikinį anarchistą Evaldą Balčūną, kuris sulaukė, kol numirs paskurtinė J. Krikštaponio biografijos liudininkė - jo jaunesnioji sesuo Veronika Krikštaponytė-Juodienė ir čia pat po mėnesio apšmeižė J. Krikštaponį, net nepatikrinęs, KAD JIS TURĖJO TUO PAČIU METU NACIŲ BŪTI KALINAMU - tą patį atliko ir A. Rukšėnas, o po to ir A. Bubys, vienas nuo kito nusirašę ir nepatikrinę dokumentų jų net nepasikaitę. Galima pasididinti rašinį ir internetinį adresą to rašinio.

Įdomu, kad H. Salelionis nuteistas buvo vėliausiai apie 1981 m. ir kalėjo man labai gerai žinomame Mordovijos Baraševo lageryje, pro kurį treniruotėse prabėgdavau karinės tarnybos metu, ir kuriame kartu kalėjo pirmasis LGGTC-o gen. direktorius Vytautas Skuodis, sūnus Petro, gimė . 1929 m.- mirė 2016-12-07, suimtas 1980-01-09.)

Taip pat J. Krikštonį tik Kaune liudijo puskarininkis iš Punios **Juozas Vėsa**, kuris 1962-01-24 tardymo metu pasakė, kad „*Aš buvau antroje kuopoje, pirmame būryje. Mūsų kuopos vadu buvo iš pradžių Krištonis, vėliau Tamošiūnas, Reikalas. Jie keisdavosi...*“ Tai intelektualus liudijimas, iš kurio aišku, kad ta pradžia buvo tik Kaune, o pastarųjų vadų kaita ir patvirtina analogišką ir S. Gervino paliudijimą.

Finale tašką padėjo Edvardas Guoga, kuris atskleidė rebusu tapusį aukščiau dviejų tartą žodį „iš pradžių“, ar S. Gervino „prieš jį“, paaiškindamas intelektualiausiai – „kai batalionas buvo Kaune“.

Taigi, pats įdomumas - įdomu, kas A. Rukšėnui ir dr. A. Bubniui; - jiems-abiems uždraudė atsiversti viską priešingai teigiančius; - apie „J. Krikštonį Baltarusijoje“ pasakas neigiančius dokumentus?

Taigi, kokią reputacinę žalą pasaulyje patyrė Lietuva, dėl šio J. Krikštonio apšmeižimo!?

Čia viską pateikiau sutrauktai visų teiginių nuorodos ankstesnėse mano studijose, teiktose Prezidentui, skirtose čia minėtam Lietuvos Pirmojo Prezidento 150-mečio jubiliejui.

Dar teiksiu vėliau; dar labiau išsamesnę studiją su visais įrodymais, kokiomis technologijomis buvo apgauta Viešųjų objektų atitikčių ... ilgo pavadinimo Komisija, kurią sudaro mokslų daktarai, patikėję savo buvusiais tos pačios Komisijos nariais, kurie atlikę apgavystę, pasitraukė iš Komisijos darbo. (Apie tai jau daug teikiau pavyzdžiais minėtose Prezidentui studijose), o dabar teks jau koncentruočiau tai viską pateikti; pagal mokslinius reikalavimus, pagal kuriuos jau pradėjau rašyti, ir į tą dar rašomą projektą nuoroda bus žemiau.

Pirmiausiai, šokiruoja tai, kad minėti istorikai net „nematė“, jog majoras A. Impulevičius, 1941 m. spalio 6 d. 5 val. ryto parašo garsųjį „įsakymą“ Nr. 42, konstatuodamas, jog jo 2-asis batalionas IŠVYKO.

Taip, kad labai liūdna, kad minėti istorikai, pagal tą „įsakymą“ būtojo kartinio laike, apkaltino J. Krikštonį, atradę tame „įsakyme“ paieškomojo „J. Krištonio“ pavardę ir visai nepamastę, kad tas įsakymas privalėjo būti paruoštas seniausiai, dar, kai J. Krikštonis galėjo dar GESTAP-ui nepakliūti, o kai jau pakliuvo, tai pagal karinę logiką, to įsakymo galėjo neatitaisinėti, kai jau privalėjo vykti derybos su GESTAP-u, kad J. Krikštonį iš kalėjimo išprašyti. Todėl tam A. Impulevičius, gal, pagal J. Krikštonio artimo giminaičio generolo S. Raštikio įtaką, apie kurią sesuo *Veronika Krikštonytė-Juodienė* minėjo, A. Impulevičius, atrodo, imasi tai, kas yra įprasta kare - galimai GESTAP-ui apgauti, susigalvoja ir „iš dangaus ištraukia“ kitą karininką-BENDRAVARPAVARDĮ, kurioje „ant Žemės“ egzistavusio jokie istorikai dar neaptiko - neaptikau ir aš, nors labai ieškojau, apie ką jau ne kartą rašiau minėtose studijose..

Taigi, A. Impulevičius, atėjęs į Šančius, ir, neradęs savo bataliono, tikrai, negalėjo matyti, kas išvyko, o kas ne.

Ir tai patvirtina tas faktas, kad A. Impulevičius kitą dieną, nuvykęs į Minską, atitaiso savo buvusį įsakymą dėl išvykimo, konstatuodamas, apie neišvykusius. Tuos atitaisymus minėti istorikai, gal, irgi, nematė? Kitaip, būtų suabejoję, net, dėl „J. Krikštaponio DVASIOS Baltarusijoje“ buvimo, nes ...

Taigi, būsimame mano rašinyje bus ir A. Rukšėno kitokios „grožybės“, kurias aptikau ir apie tai po truputį rašau - <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-vel-komisijai.htm> O žemiau PRIEDE pateikta [22 psl. apimtyje 36 dokumentų pavyzdžiai](#) su įrodymais, jog Didvyris dar gėdingai šmeižiamas.

2025-01-10 Jonava
Vytenis Aleksandraitis

P R I E D A I

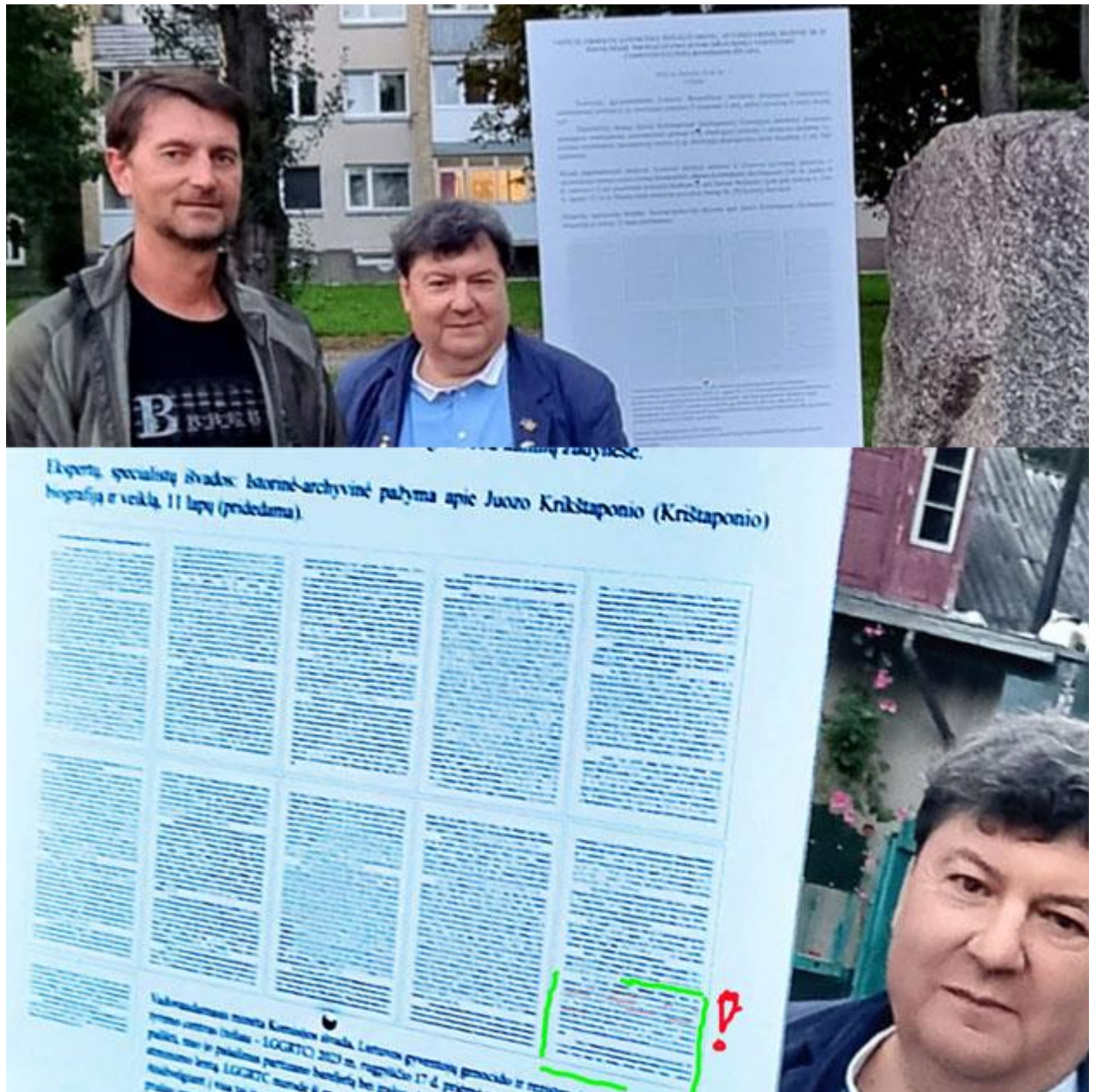
**D ė m e s i o ,
PIKETAVO PAGAL „n a c i s t i n ė
R E I K A L A V I M Ą “: PAŠALINTI D i d v y r
i u i PAMINKLĄ UŽ SLAPSTYMAŠI NUO
VOKIEČIŲ**

**- slapstėsi po kalėjimo, kad nevažiuoti į Minską, nes
J. Krikštaponis nenorėjo vokiečiams tarnauti. Tai
patvirtina atsiminimai ir istorinis dokumentas.**

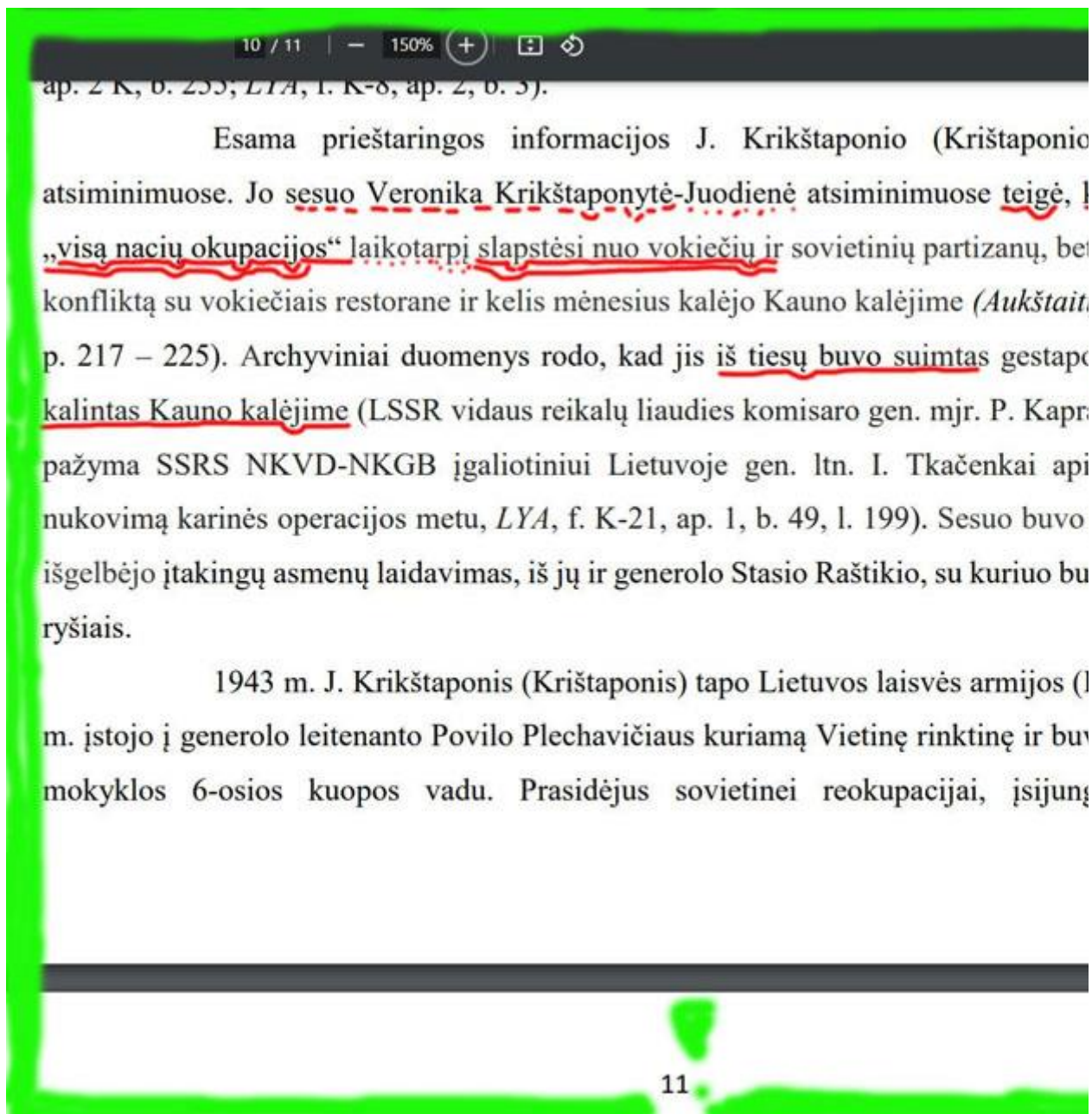
Mat, tas slapstymasis nuo vokiečių paminėtas šių
piketuotojų „pažymos“-TRANSPARANTO 10-to psl.
pabaigoje, kuris patvirtintas neginčijamu istoriniu šaltiniu -
NKVD generolo P. Kapralovo raštelio, įrodančiu J.
Krikštaponio kalinimą Kauno kalėjime. Pagal

atsiminimus, nacių buvo kalinamas su komunistais vienoje kameroje už protestą prieš nacizmą Ukmergės restorane, greičiausiai Holokausto vykdymo metu?

Todėl kiekvienas mokinsys, žinantis Holokausto kroniką (tiksliai *Standartenführer-io Karl-o Jäger-io* žudynių ataskaitą) pasakys, kad J. Krikštaponis turėjo būti kalinamas iki 1941 m. pabaigos.

1 pav.: čia žaliai apvestą matome tos Pažymos (rašytinos iš didžiosios raidės, nes be klaidesių yra ir keli labai reikšmingi faktai paminėti) 10-to psl. pabaigą, kuri perskaityti galima žemiau esančią **2** pav skiltį, pačią svarbiausią.

2 pav.: priešpaskutinis Pažymos 10 psl., su perėjimu į 11-tą psl. pradžią, kurios raudonai pabraukti teiginiai perbraukia visos Pažymos paistalus-fantazijas, nes J. Krikštonis tų paistalų apie „J. Krikštonį Baltarusijoje“ laike kalėjo Kauno kalėjime. Jeigu jis būtų, neva, „vėliau“ kalėjęs; pagal istorikų klaidesių, nežinančius istorijos mokykliniu lygiu, tai tada jam nereikėtų slapstyti ir t. t., kas yra didžiausių nesąmonių krūva, apie kurią čia neverta ir minėti.

Taigi, PIKETUOTOJŲ PROBLEMA TA, KAD JIE NEPERSKAITĖ tos savo Pažymos iki galo. Šią baisiausią ydą neskaityti dokumentus iki galo turi visi iki vieno „veikėjai“, kurie „skaldo malkas“ su savo dokumentų skaitymo ignoravimu.

Todėl SIŪLOME NESEKTI ŠIŲ SAVO DOKUMENTO NEPERSKAČTANČIŲJŲ IKI GALO PIKETUOTOJŲ „pavyzdžiu“. **Todėl siūlome įdėmiai viską skaityti ir, skaitant - dar ką nors atrasti.**

SĖKMĖS skaityme!

Panevėžio rajono pakraštyje; šalia A. Smetonos ir J. Krikštonio gimtojo Užulėnio; Šilų bibliotekininkė ir kraštotyrininkė Audronė Astrauskaitė, užrašinėjusi žmonių atsiminimus, labai daug bendravo ir su J. Krikštonio seserimi Veronika, bei jos brolio Partizanaus, vieno iš jų Audronė užrašė prisiminimą tokį:

„Papasakojo Bronius Juospaitis

Man teko dalyvauti kautynėse, kuriose žuvo Juozas Krištonis. Mūsų būrio vadas Eitmanavičius – Rupūžėnas pasiuntė mus užmegzti ryšius su J. Krištoniu. Žinojom, kad jis išrinktas Vyčio apygardos vadu, kad jungia partizanų būrius į apygardą. Nuėję į Ukmergės rajono miškus, trečią dieną sutikom Vaitelio būrio vyrus. Jie nuvedė mus į J. Krištonio stovyklą. Nuėjom apie pirmą valandą nakties: mes trys ir du Vaitelio vyrai. J. Krištonis pasakė: „Jūs pavargę, eikit pailsėti, rytą aptarsim reikalus.“ Auštant stovykla buvo užpulta. J. Krištonio būryje buvo apie penkiasdešimt vyrų. **Mūšis vyko 5-6 val. Kareiviai, gal pritrūkę šovinių, puolė su durtuvais, o partizanai buvo gerai ginkluoti, pylė automatiniais ginklais.** Mes prasiveržėm iš apsupimo, man liko tik vienuolika šovinių. Pabėgom, užėjom pas D. Vaitelį. Vienas partizanas sakė matęs, kaip vadas J. Krištonis, parkritęs ant kelių, viena ranka užsikabinęs už eglutės dar šaudė iš pistoleto. Sužinojom, kad vadas žuvo. D. Vaitelis davė mums šovinių, ir mes grįžom į Rodų pušyną prie Krekenavos.

J. Krištonis buvo tikras patriotas, geras organizatorius.“

3 pav.: Restauruotas Juozo Krištonio portretas - restauravimo autorius fotodailininkas Juozas Valiušaitis. Galima pasididinti ir iš labai RAIŠKAUS PORTRETO pastudijuoti net akių struktūrą

KAD Juozas KRIKŠTAPONIS „Baltarusijoje“ BŪTI NEGALĖJO - ĮRODYMAI YRA ŠIE:

kaziusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-sesers-pasako

Brolio Juozas, gimęs 1912 m., buvo baigęs karo mokyklą ir

Kaune, Šančiuose, tarnavo pestininkų pulke. Vokiečių okupacij

metu sėdėjo kalėjime už vokiečio sumušimą. Jis vis važnuodavo

į Ukmergę "tašku" reikalais, o ten turėjo gerus pažįstamus

- Juozą Barzdą, karo gydytoją Mikalauską. Jeigu nori ką

gauti, reikdavo deginės vežis.

Kartą jis nuėjo į restoraną civiliskai apsirengęs. Atejo du vo-

217

kiečiai ir atsėdėjo šalia jo, o netrukus atėjo kampo diedukas ir,

nieko neklausęs, atsėdėjo prie to paties staliuko. Juozas vokie-

čių kalbą mokėjo. Vokiečiai tą dieduką pavadino lietuviška kiau

Tada Juozas tą vokiečių pakėlė su visa kėde ir trenkė ant žemės.

Dar du puolė, bet ir tuos partrenkė. Kada išbėgo į lauką,

ten jau ir daugiau vokiečių atsirado. Juozą suėmė ir tiesiai į

kalėjimą Kaunan nuvežė.

Nežinia, kuo būtų viskas pasibaigę, bet ir Kaune jis turėjo

gerų draugų. Dar Raštkis tebebuvo, o Raštkis buvo vedęs mūsų

pusseserę Eleną Smetoną.

Kitą dieną, matom, atvažiuoja mūsų arkliu kažkoks žmogus,

o Juozas nėra. Išbėgom į lauką, emėm klausinet, kur Juozas,

tai jis ir pasakė, kad Juozą vokiečiai paėmė. Paprašė jis tik

maisto paruošti. Mes prikimšome maišą kumpio, lašiną. V eliau

jau iš Juozo pradėjome gauti laiškelius - parašė, kad kartu

su komunistais sėdi. Pradžioje tie galvojo, kad ji kaip šnipą įmet

bet kai pamatė, kad taip smarkiai sumuštas, suprato, kad ne

savo noru pateko.

Po keleto mėnesių jį draugai ištraukė iš kalėjimo. Grįžo į

tėviškę, Užulėnio vienkumę - Pašarninį, kur gyveno mūsų šeima.

Namuose visą vokiečių okupacijos laikotarpį slapstėsi, dieną

niekur viešai nesirodė. Kartais išėdavo į mišką pamedžioti.

Vieną kartą žiltrim, rankos jam už galvos, atsiveda į namus jau

nuginkluotą raudonieji partizanai. Pasirodo, užlipo ant jų beme di

.... 4 pav.: tai Juozo Krikštaponio jaunesnės

sesers *Veronikos Krikštaponytės-Juodienės* (buvo ir vyresnė

sesuo Elena, kuri tada pas tėvus jau negyveno)

kraštotyrininko Romo Kauniečio įrašyta

Kazys Mikalauskas.
1969 m.

5 pav. karo gydytojas J.
Krikštaponio draugas

6 pav.: Kazio Mikalausko
namas (dvarelis) buvusioje
Liepų alėjoje - dabar A.
Smetonos gatvė

Paminklas gydytojui Kaziui Mikalauskui prie Ukmergės li

7 pav.: K. Mikalauskas su J. Krikštaponiu
dezertyravo iš R. armijos ir todėl gydytojas
Kazys po karo buvo pamaskvėje kalinamas.

Iš sesers Veronikos pasakojimo chronologijos akivaizdu, kad **brolis Juozas Krikštaponis, kaip žymiausias Lietuvoje disko metikas načį su kėde numetė Ukmergės RESTORANE VOKIEČIŲ OKUPACIJOS PRADŽIOJE, nes sesuo paminėjo civilinę aprangą. Vadinasi, tai įvyko, kai Juozas buvo karinėje tarnyboje ir brolio civilinė apranga sėsei buvo retenybė. (Jei tai būtų, neva, „po demobilizacijos“, kaip istorikai paisto, tai tada sesuo nebūtų minėjusi aprangos, nes civiliai ir taip civiliai vaikšto apsirengę)**

Kita vokiečių okupacijos pradžios aplinkybė yra tai, kad J. Krikštaponis buvo laikomas vienoje kameroje su komunistais:

Tai ištrauka iš garsiosios Karlo Jägerio ataskaitos apie žydų sunaikinimą iki 1941 m. gruodžio pradžios:

33-holokausto-lietuvoje-buhalterija-karlo-jegerio-suvestines-zinios-apie-operatyvinio-burio-

Kaliniai buvo išrikiuojami kalėjimo kieme ir, remiantis sąrašais bei dokumentais patikrinami. Tie, kurie buvo be reikalo įkalinti dėl menkų nusižengimų, buvo sustatomi į atskirą grupę. Tie, kuriuos mes, turėdami galvoje jų nusižengimus nuteisėme 1–3 ir 6 mėnesiams, irgi buvo išrikiuoti atskirai, kaip ir tie, kuriuos reikėjo likviduoti – nusikaltėliai, komunistiniai veikėjai, politvadovai ir kitokios padugnės. Papildomai prie paskirtos bausmės dalis kalinių, kiekvienas pagal kokį nusikaltimą buvo padaręs, ypač komunistiniai veikėjai, gavo čia pat nušauti iki 40 rimbo smūgių. Baigus patikrinimą, kaliniai buvo nuvaryti atgal į savo

8 pav.: ištrauka iš *Standartenführer*-io *Karl-o Jäger*-io ataskaitos iki 1941 m. gruodžio mėnesio iš kurios aišku, kad iki to laiko komunistus kalėjimuose laikė iki 1–3 mėnesių ir iki 6-ųjų mėnesių ilgiausiai. Taip, kad **iš šios ataskaitos aišku, jog Juozas Krikštaponis vienoje kameroje su komunistais galėjo kalėti tik iki 1941 m. pabaigos ir jokioje Baltarusijoje būti negalėjo.**

Žemiau **9_pav.:**) į magnetofono juostą kraštotyrininko *Romo Kauniečio* įrašytas pasakojimo fragmentas, kuris dar neredaguotai nurašytas nuo magnetofono juostos:

kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/index-sesers-pasakojimai.htm

Po keleto mėnesių ji draugai ištraukė iš kalėjimo. Grįžo į tėviškę, Užulėnio vienkiemį - Pabarninį, kur gyveno mūsų šeima. Namuose visą vokiečių okupacijos laikotarpį slapstėsi, dieną niekur viešai nesirodydavo. Kartais išeidavo į mišką pamedžioti.

10 pav. Svarbiausia, jog J. Krikštaponis iš kalėjimo grįžo į tėviškę ir NAMUOSE VISĄ VOKIEČIŲ OKUPACIJOS LAIKOTARPĮ SLAPSTĖSI. Pagal istorinę logiką reikėjo slapstyti tam, kad negrižti į batalioną, nes vokiečiams tarnauti nenorėjo - tai fiksuota ir prisiminimais. Tai įrodo Veronikos tolimesnis pasakojimas, kai Juozas miške bemedžiodamas sutiko sovietinius diversantus:

Vėliau Antanas pasakojo, kad viduje tada įsivedę Juozą tie ruskeliai kalbino primygtinai eit su jais kartu į mišką partizanas bet Juozas atsisakė to "malonumo" ir pradėjo slapstyti ne tik nuo vokiečių, bet jau ir nuo šitų - raudonųjų banditų. Vėliau vis dar užsukdavo į mūsų namus tie raudonieji, bet jau kiti. Tarp jų lietuviškai kalbančio nė vieno nebuvo. Broliai A

2023-08-11

radio klausytojams įteigė
Tarptautinės komisijos
nacių ir sovietinio
okupacinių režimų
nusikaltimams Lietuvoje
įvertinti vadovas *Ronaldas Račinskas*: J. Krikštaponiui
nenuimtas paminklas
neva, „džiaugsmas
Maskvai“.

Tik, niekas negali
suprasti, dėl
ko „Maskva džiaugtis“ turi,
dėl esančio Ukmergėje
paminklo mūsų
Pasipriešinimo prieš
Maskvą
organizatoriui, kai Lėno
mūšyje žuvo
ir „maskvėnų“
nemažai?

Radio ringas. Ar reikia nukelti paminklą Juozui Krikštaponiui?

11 pav.: tai pasakyta buvo nuo 7:00 [įrašo dalies, kuri atsidaryti galima ČIA](#), arba 11- tos pastabos nuorodoje, kuriame AŠ YouTube-je SAVO KOMENTARĄ PARAŠIAU - jis vienintelis ir yra. Galima [raiškesnę nuotrauką](#) atsidaryti.

Be to, Maskvos Lubiankoje FSB, tikrai, žino, kad „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ nebuvo, nes tai 1981-1982 m. m. buvo pati KGB nustačiusi, jog J.

Krikštaponių kuopos vado pareigose pakeitė Nikodemas REIKALAS, sūnus Simono , kurį aptiko gyvenantį JAV iš 1941-10-06 išvykai A. Impulevičiaus į

Minską įsakymo Nr. 42, aišku, koreguojant nesąmoningiausią tą „įsakymą“, tikrinant pagal liudininkų parodymus ir KGB-istams, kaip kriminalistikos specialistams, matant, kas melavo, o kas ne:

С П И С О К

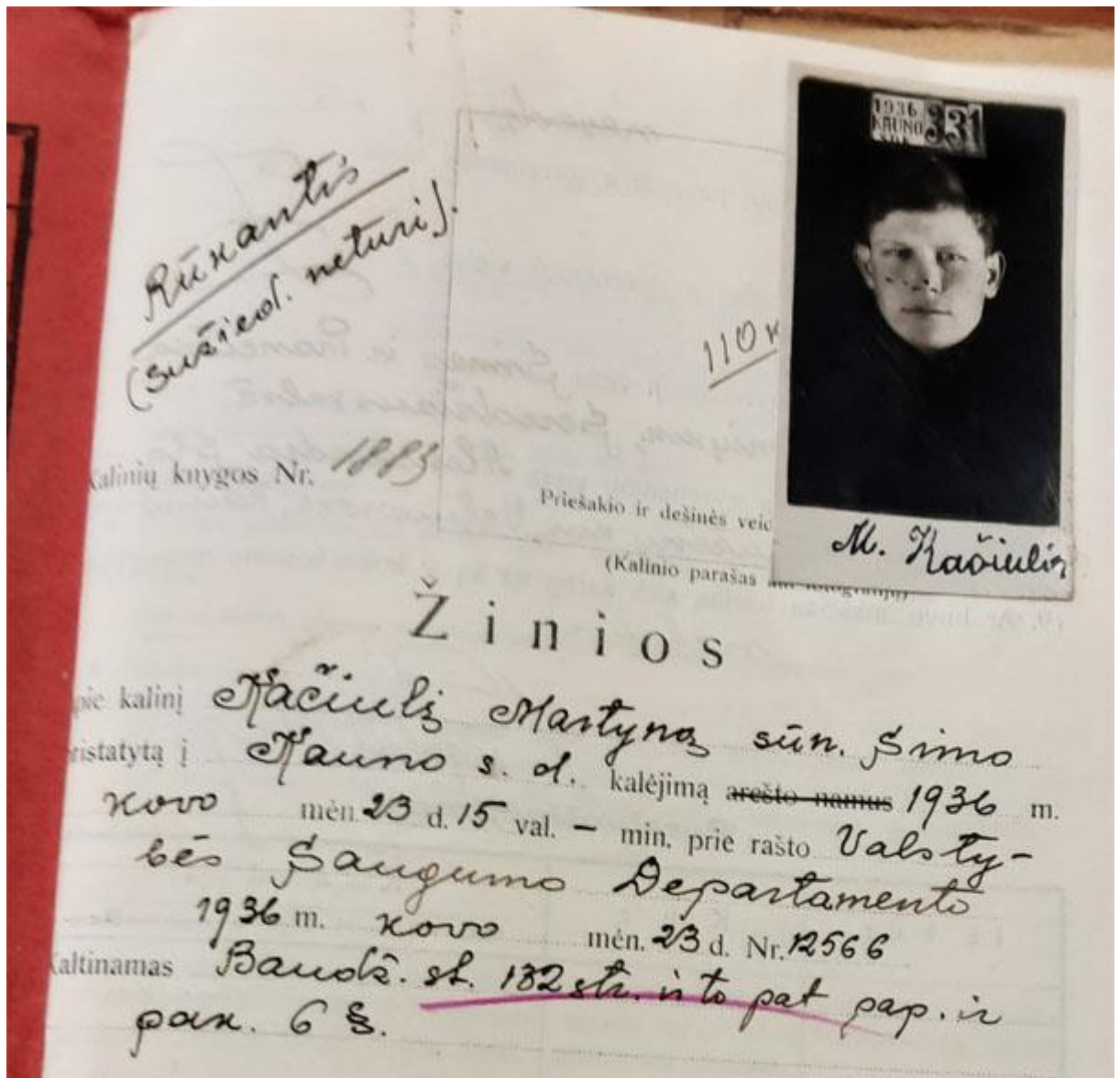
2 роты 2/12 полицейского батальона со-
ставленный на основании приказа № 42 от
6 октября 1941 года о убийти в Минск-
Слуцк-Борисов (ф.1444, оп.1, хр.3, л.159)

Командир роты – лейтенант Криштапонис Юозас Каролюс (убит в банде)
с октября 41г. – ст. лейтенант Рейкалас Никодемас Симоно, 1907г.р
установлен в США.

12 pav.: KGB-istų sudarytas (galima ir VISĄ [pirmąjį psl. atsidaryti](#) šio dokumento) J. Krikštaponio 2-osios kuopos Sąrašo viršutinė pagrindinė dalis, nurodant, kokių dokumentų (įsakymu Nr. 42 sudarytas tas Sąrašas, ir nurodyta archyvo adresas, kuris šiuo metu yra Lietuvos centriniame valstybiniame (LCVA) archyve. Matome, nurodyta J. Krikštaponio kuopos pareigybė VIENASKAITOS formoje ir IŠVYKOJE į Minską RODOMAS KAIP KUOPOS VADAS Nikodemas REIKALAS, sūnus Simono ... Ne tas tėvavardis Juozui Krikštaponiui pripašytas todėl, kad KGB-istai nežinojo, jog po vestuvių J. Krikštaponis pakeitė savo pavardę (viena raide sutrumpino)

Tik kokią „teisę“ istorikas A. Rukšėnas turėjo, kvestionuoti KGB-istų, kai specialistų kompetenciją ir nusišpjauti į jų išvadą?

Taigi, pasirodo, istorikui A. Rukšėnui didžiausiu „autoritetu“ tapo komunistinis nusikaltėlis, du sykius už komunistinę pagrindinę veiklą kalinto ir prie, š A. Smetonos režimą kovojusio, **Martyno Kačiulio** „parodymai“, kuris 1948 m. tardymuose savo kuopos vadą rodė N. Reikalą, o po 32-jų metų 1980 m.- 1982 apklausose šiam „liudininkui“ N. Reikalas pavirsta į „Krikštaponį“. Tai, būtent, pagal jo „parodymą“ Ukmergėje LGGRTTC-as reikalauja pašalinti J. Krikštaponiui atminimą.

13 pav.: už komunistinę veiką kalinamojo ...

Tačiau tą susipainiojimą pripažino vienas iš tų 2-jų pats didžiausias „J. Krikštaponio kaltintojas“ *Marius Kačiulis*, kuris Tarptautinėje 1982-08-16 Vilniuje vykusioje apklausoje į JAV atstovo iš Specialiųjų tyrimų departamento *Nilo Šero* klausimą, visai ne į temą pradėjo teigti, jog jo kuopos vadai buvo pakeisti ir davė Apklausiai suprasti, jog jo tik ką prieš pertrauką duotame „liudijime“ kaip iš tikrųjų turėtų būti. Po galimai prisiminimų pauzės, įžiūrimos stenogramoje, jis ištarė:

„*Ne Krištaponis, o Reikalas*“.

МК. - Atsimenu, kad ten buvo toks batalionas surinktinis. Surinktas iš visų. Maišytas labai. Kada vyko, jau buvo pakeistas mūsų kuopos vadas. Jis Krikštaponis, o Reikalas.

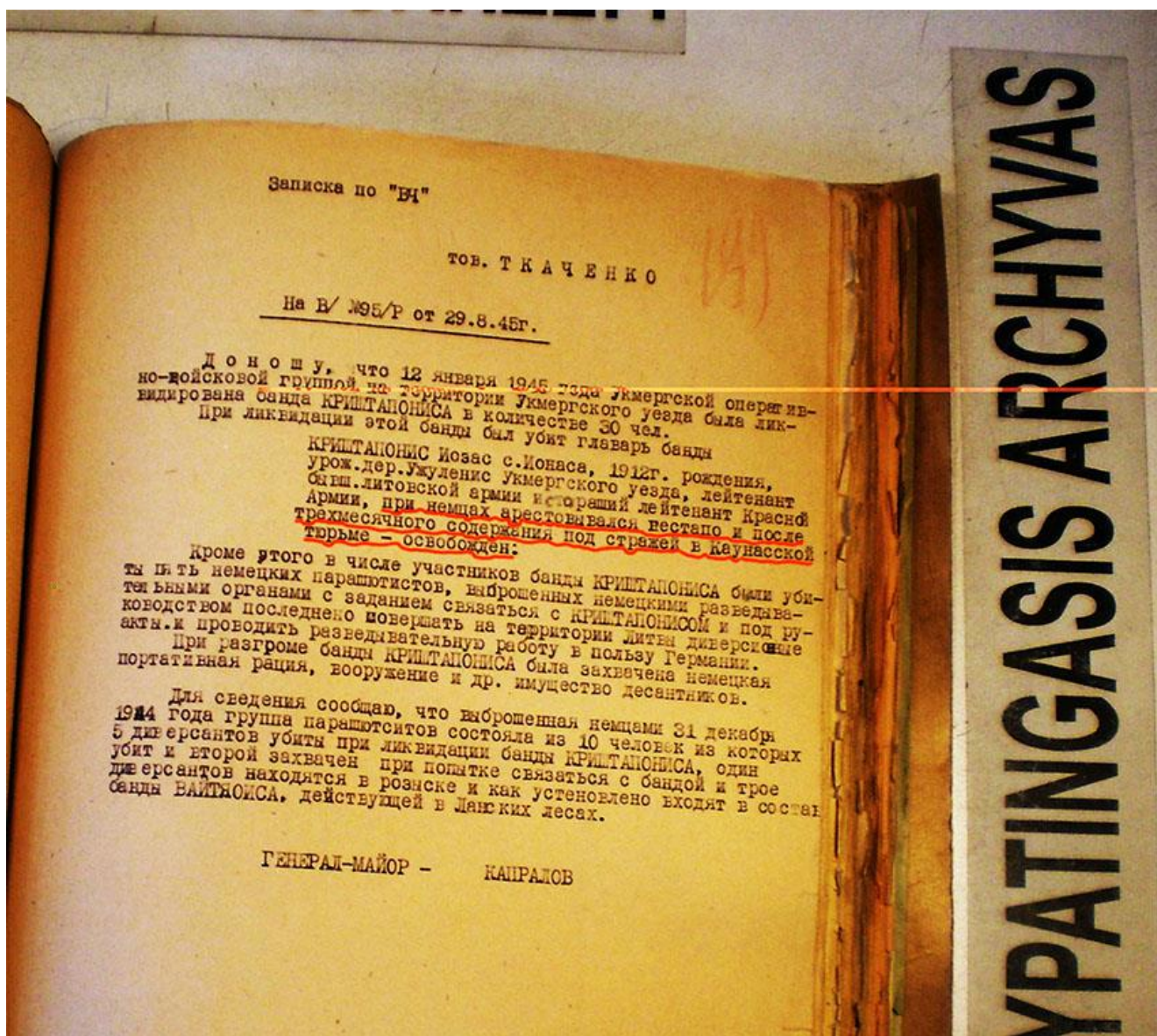
14 pav.: tai didžiausio J. Krikštaponio „kaltintojo“ *Mariaus Kačiulio* (protokole MK. žymimu), kaip ir visų „apie Krištaponį fantazijų“ perbraukimas, matomas šioje STENOGRAMOJE: apklausos, vykusios Vilniuje 1982 m. rugpjūčio 16 dieną, kuri prasidėjo 11 val. 32 min. ir šis M. Kačiulio atsakymas buvo apklausai gerai įpusėjęs, kai JAV Spec. tyrimų departamento atstovui *Nilui Šerui* paklauius apie miestus, kuriose vyko žudynės, tai, čia, kažkaip M. Kačiulis nelabai raiškiai pradėjo atsakinėti visai ne į temą, ir ką matome, tą ir matome - galimai patvirtino, kad Krištaponis buvo N. Reikalu pakeistas jau, gal, išvykos į Minską metu. M. Kačiulo ATSAKYMO APLINKOS PSICHOLOGIJAI SUVOKTI, galima visą šios stenogramos puslapį pamatyti. Tikiuosi kitoje - II-oje informacijos dalyje pateikti kai kurias stenogramas, su skandalingais sovietinių prokurorų demaskavimais.

Pagrindiniu šiuos TIESOS pagrindu ir yra tas mano atrastasis dokumentas, apie kurį privalau pranešti visiems ir istorikams, gal visų šių privalomų dokumentų nemačiusiems, jog J. Krikštaponio bendražygių, išlikusių gyvų (žinomo kalbininko *dr. A. Smetonos* tėvo *Mariaus*, J. Krikštaponio sesers *Veronikos Krikštaponytės* bei kitų) baudžiamojoje byloje atradau NKVD ir vėliau KGB 1955 m. patvirtintą paminėjamą apie **J. Krikštaponį, kaip po dezertyravimo iš Raudonosios armijos GYVENUSĮ NAMUOSE, o po to įstojusį į Vietinę rinktinę; NKVD-istų pavadintą „Plechavičiaus nacionalistinę armiją.“**. Tas dokumentas atrodo taip:

4. КРИШТАПОНИТЕ Вероника в начале войны ее брат КРИШТАПОНИС Ионас дезертировал из рядов Советской Армии, первое время проживал дома, а затем поступил в националистическую армию генерала Плехавичуса, когда пришли Советские войска,

15 pav.: kaip matome, NKVD; persekiojusi ir suėmusi J. Krikštaponio sesę Veroniką su išlikusiais gyvais kovotojais, toje byloje apie jokią „Baltarusiją“ nėra net jokio užsiminimo. Jeigu jis būtų ten, tai jojo visas kaimas tai būtų žinojęs ir tada NKVD labai lengvai būtų sužinojusi iš savo agentūros - vietinių komunistėlių. Tuo labiau, kad šis raštas rašytas 1955 m. lapkričio 19 d. Vilniuje ir jos autorius yra Pabaltijo karinės apygardos Karinio prokuroro padėjėjas - justicijos majoras Mamulin-as, kuris peržiūrėjo archyvinę-tiriamąją bylą Nr. 30422/3 skirtą Smetonai, Kuliavui ir kitiems (tuo pačiu ir Veronikai Krikštaponytei), kur rašo jis, ką atrado, konstatuodamas, jog nubaudimas yra griežtas ir neatitinka nusižengimui, bet ... Taigi, jeigu J. Krikštaponį būtų aptikę Baltarusijoje, tikrai, būtų atsiliepta ir tolimesnei eigai V. Krikštaponytės byloje, nes jau iki to laiko NKVD tada labai tyrinėjo ir baudė visus 2/12 bataliono surastus karius, o taip pat ir visą 2-ąją kuopą, kurios pirmuoju vadu ir buvo J. Krikštaponis tik kol batalionas buvo Kaune - tai liudija tos kuopos kariai. Todėl tos kuopos vado seseriai Veronikai būtų atsiliepę, nes **NKVD, o vėliau KGB sistema buvo akyla, ir nusišalinti nuo jos tokių Baltarusijoje atliktų nusikaltimų nebuvo įmanoma. Todėl LGGRTC -ui persistengti virš okupacinių struktūrų kompetencijų nėra jokio nei teisinio ir nei mokslinio pagrindo, ignoruojant visus archyvinius parodymus, prieštaraujančius sveikam protui.**

v.:

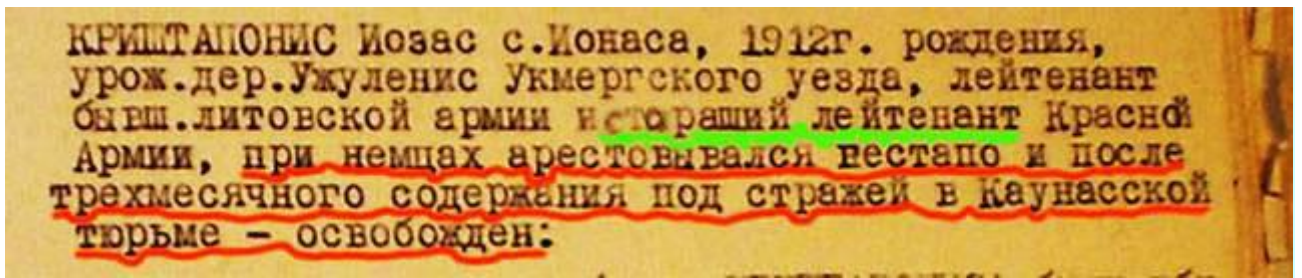

16 pav.: minėtas NKVD generolo Piotro Kapralovo raštas, kurį prieš 3,5 metų pirmą kartą Lietuvoje paskelbiau tą dokumentą

kraštotyrininkų užrašytus prisiminimus ir kiti autoriai skelbė, jog J. Krikštaponis buvo - IR IŠ KALĖJIMO IŠTRAUKTAS DRAUGŲ bei generolo S. RAŠTIKIO ĮTAKOS DĖKA grįžo į tėviškę Pabarninio vienkiemį; šalia Lėno-Užulėnio ir Užugirio ir PAS TĖVUS SLAPSTĖSI NUO VOKIEČIŲ VISĄ VOKIEČIŲ OKUPACIJOS LAIKOTARPĮ - taip sesuo buvo pasakiusi.

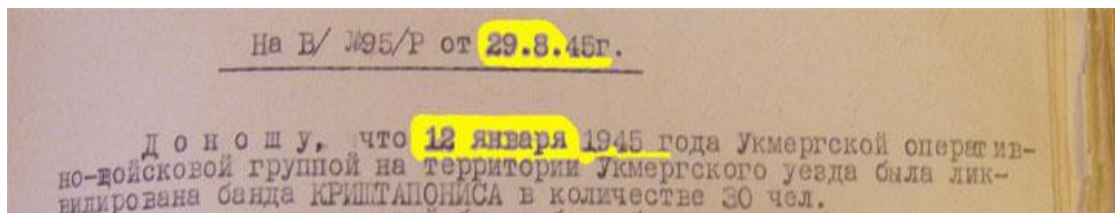
O čia net vaikų darželio amžiaus vaikas paklaustų - „tai ko nuo vokiečių slapstytis, jei vokiečiai iš kalėjimo išleido?“

Aišku, kiekvienas pagalvos, kad, neva, neteisėtai iš kalėjimo draugai „pro langą ištraukė“. Tačiau:

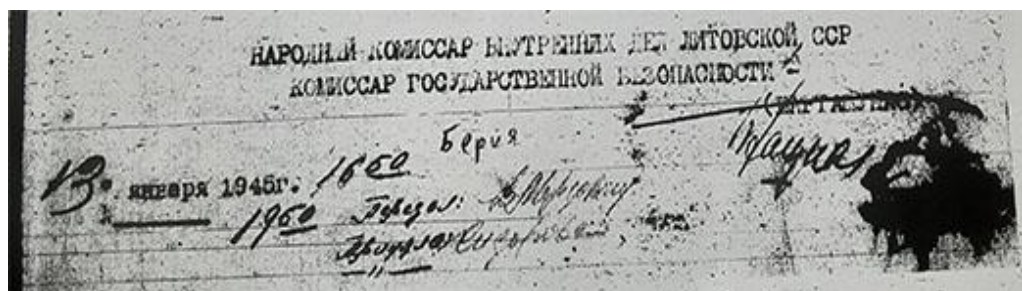
17 pav.: matome, kad „iš po sargybos išleistas“. Tai ko slapstyti nuo vokiečių, jei vokiečiai išleido?

Tačiau **9 pav.** NKVD dokumente (generolo *Piotro Kapralovo* raštelyje) parašyta aiškiai, kad IŠLAISVINTAS IŠ PO SARGYBOS (pažodinis vertimas rus: „освобожден из под стражи“) kaip tik tame raštelyje dėmesio akcentas į tą J. KRIKŠTAPONIO IŠLAISVINIMĄ, greičiausiai, norint apkaltinti kažką už „banditų gaujos“ išlaisvinimą? Ir, tai, greičiausiai, gal, norėta generolą S. Raštikį apkaltinti ir į Maskvą iš Sąjungininkų išplėšti? (Tai hipotezė, nes, neva, „operatyvinio“ pranešimo data šokiruojanti, net 3 mėnesiai ir 21 diena, kai hitlerinės Vokietijos nebeliko.)

18 pav.: taigi, dar kartą būtina pažvelgti į NKVD generolo Kapralovo rusiškai „записка“ vadinamą: NKVD generolo Kapralovo raštelio išsiuntimo data rugpjūčio 29 d., praėjus net 7,5 mėnesiui po J. Krikštaponio sunaikinimo.

O toks pats operatyvinis pranešimas buvo pateiktas kitą dieną *Lavrentijui Berijai* ant stalo; iš kart, po J. Krikštaponio sunaikinimo - 1945 m. sausio 13 d. ir čia pat peradresuotas Merkulovui. Be to, analogišku turiniu ataskaita apie J. Krikštaponio sunaikinimą buvo pateikta generolui Leonovui, kuris buvo atsakingas už kovą „su banditizmu“ visai vakarinei Sovietų Sąjungos daliai.

19 pav.: Lavrentijui Berijai išsiųsta iš karto, kitą dieną išsiųsta ataskaita apie J. Krikštaponio būrio sunaikinimą. Galima atsiversti visą psl. O taip pat, galima atsiversti ir dideliam viršininkui kovai su banditizmu visoje Vakarinėje

Sovietų Sąjungos [dalyje Leontievui](#), kuris turėjo tik pradinį išsilavinimą, kai Lietuvoje rezidavęs Piotras Kapralovas mokėsi, bet nebaigė Rytų kalbų garsiajame Maskvos institute.

O toks pats operatyvinis pranešimas buvo pateiktas kitą dieną *Lavrentijui Berijai* ant stalo; iš kart, po J. Krikštaponio sunaikinimo - 1945 m. sausio 13 d. ir čia pat peradresuotas Merkulovui. Be to, analogišku turiniu ataskaita apie J. Krikštaponio sunaikinimą buvo pateikta generolui Leonovui, kuris buvo atsakingas už kovą „su banditizmu“ visai vakarinei Sovietų Sąjungos daliai.

СОВ. СЕКРЕТНО. *81*

ЗАПИСКА ПО ВМ

НАРОДНОМУ КОМИССАРУ ВЪТРЕШНИХ ДѢЛ СОВѢТА ССР
ГЕНЕРАЛЬНОМУ КОМИССАРУ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ -

ТОР. БЕРИЯ Л. В.
Шеркунга
ГОР. МОСКВА

Продолжая розыск вражеских парашютистов выброшенных в ночь с 30 на 31 декабря 1944г. около дер. Гружи, согласно показаний задержанного ранее парашютиста КАЛИНСКОГО, в Жаманском лесу Укмергского уезда 12 января 1945г. ликвидирована банда КРИСТАНОНИСА.

При бое столкновении убито бандитов - 21, в том числе главарь банды КРИСТАНОНИС и его заместитель СИМОНАС Мариенас.

Среди убитых опознано три вражеских парашютиста, кроме того захвачено - 2.

Подобрано и изъято оружие: - станковых пулеметов - 1, ручных пулеметов - 4, автоматов - 7, винтовок - 22, пистолетов - 5, гранат - 21, ракетниц - 5, патронов - 40 тысяч и 1 радиоприемник. Захвачены документы штаба банды и карты.

Ранее агентурным и следственным путем было установлено, что КРИСТАНОНИС бывший офицер литовской армии является одним из руководителей литовской националистической к/р организации, на которого было возложено руководство бандформированиями в Укмергском, Паневежском и других уездах.

КРИСТАНОНИС, по данным агентур, имел связи и поддерживал связь с немецкими разведывательными органами.

По показаниям задержанных парашютистов, выброшенная десантная группа в количестве 10 человек, имела задание связаться с руководителем банды КРИСТАНОНИС.

Операцию продолжаем. 13.01.1945 *Т. Берия*

НАРОДНЫЙ КОМИССАР ВЪТРЕШНИХ ДѢЛ ЛИТОВСКОЙ ССР
КОМИССАР ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

13. января 1945г. *1850 Берия*
Толкач
Берия

20 [pav](#) šis raštas apie J. Krikštaponio sunaikinimą buvo iš karto sekančią – simboliškai

Sausio 13-tąją (Laisvės gynėjų dieną) pateiktas Lavrentijui Berijai ant stalo ir po to peradresuotas žymiausiam žudikui Merkulovui.

Be to, buvo raštas ir Leonovui, kuris buvo tik su pradiniu išsilavinimu. O jam pavaldus minėtas Piotras Kapralovas mokėsi net prestižiniame Rytų kalbų universitete (Maskvos) ir vidurinę privalėjo būti baigęs. Taip, kad visiškai „beraščiu“ būti negalėjo, kad būtų minėjęs J. Krikštaponio suėmimą-kalinimą ir „netyčia praleistų“ datą, minint įvykį, kuris be jokios datos yra visiškai bereikšmė „žinia“. Tuo labiau, šokiruoja, kad, kam, išvis, „prisireikė“ sunaikinto prieš biografiijoje knaisiotis, ir, apamai, kad reikalinga buvo tokia smulkmena asmeninė? Juk, reikėjo kelti GESTAP-o dokumentus, kuriuos, gal, išsivežė į Maskvą ar ne dėl generolo S. Raštikio pagabenimui - Sąjungininkų apgavimui?

Taigi, **ar SĄMONINGAI PRALEISTA J. Krikštaponio suėmimo-kalinimo DATA „nerodo“ kad Ukmergės restorane įvykis su J. Krikštaponiu buvo 1941 metais, kuriais inkriminuoti generolo Raštikio nebuvo įmanoma, todėl ta data ir nutylėta, bandant Sąjungininkus apgauti?** Ar ne sugriuvus šiai apgavystei, todėl generolo dukrytės 1946 m. iš Sibiro į Lietuvą pagabenamos? Tai hipotetinis klausimas, kurį galima tęsti, bet ...

O tolimesnis J. Krikštaponio biografijos PROBLEMOS LOGINĖS KONCEPCIJOS sprendinys taip ir toliau lieka su tuo pačiu klausimu:\

„Tai, kam reikėjo J. Krikštaponiui slapstytis nuo vokiečių?“

Tuo labiau, kad tas J. Krikštaponio slapstymasis nuo vokiečių paminėtas ir 1946 m. NKVD tardymo protokole, kurį rodžiau praeitose Jums teiktose 2-jose informacijose, kurią LGGRTC-as žinojo, man prasitaręs, bet nedetalizavęs - nuo manęs nuslėpęs žadėdamas ištirti, bet į pažymą netraukti kol bus neištirta, nes Centrą ta žinia „nerimą“ kėlė ir todėl, matyt, kad nereikėtų tirti ir savo tyrimų klaidoms nuslėpti paskubėta su PA-2 sprendimu? Bent, man taip man atrodė, dėl ko ir aš suskubau atrasti tą „nerimą keliančią žinią“ ir ją Ypatingajame archyve Jums teiktose informacijose nurodžiau signatūras, 1946 m. NKVD tardymo protokolus, kuriuose **buvusi J. Krikštaponio žmona Kunigunda Sliesoraitytė patvirtino, jog JOS VYRAS SLAPSTĖSI Ukmergės RAJONE. Ji tai pabrėžė, kad apie tai sužinojo iš jos pažįstamos Irenos Ramanauskaitės.**

21 pav.: iš 1947 m. gruodžio 27 d. baudžiamosios bylos Nr. 1258 Kunigunda SLIESORAITYTĖ, kurios portretą ir pirštų antspaudų pavyzdį analizei galima [ženkliai pasididinti](#). Tai yra saugoma Lietuvos ypatingajame archyve (LYA) f. K-1, ap. 58 Kunigundos Sliesoraitytės, Jono (gimusi 1917 m.) baudžiamoji byla Nr. P-4433 1947 m. lapkričio 7 d. ji buvo suimta vykdant LSSR („LTSR“) MGB 2N valdybos 1-ojo skyriaus pareigūnų sprendimus dėl arešto ir kardomosios priemonės skyrimo. Ji buvo įtarta nusikaltimus pagal RSFSR BK 58-11 straipsnius. Ji buvo kaltinama tuo, kad priklausė nelegaliai organizacijai, pavadindama ją *Lietuvių nacionalistinė partija*, kad užsiėmė antisovietinė agitacija, nelegalių laikraščių ir lapelių platinimu, lėšų pagrindžiui rinkimu, kad savo bute rengė nelegalios organizacijos narių susirinkimus. Baudžiamosios bylos tyrimas buvo nutrauktas, nes NKVD pareigūnams nepavyko gauti įrodymų, patvirtinančių K. Sliesoraitytės pateiktus kaltinimus.

D ė m e s i o , šis, žemiau geltonai pažymėtas įrašas NKVD tardymo protokole įrodo, kad **LGGRTC neteisėtai naikina J. Krikštaponiui atminimą, kuris bėgo iš vokiečių armijos ir slapstėsi Ukmergės rajone**

Вопрос - Как известно из криминального дела и тем свидетелем Криминальные в настоящее время?
 Ответ - Со слов моей знакомой Рама-нашенка Кримо, мне извест-но, что Криминальные ~~не~~ бе-жали из немецкой армии и скрывались в Украинской земле, а после освобождения территории Митовской серот немцы задерживали не могли. КХ-

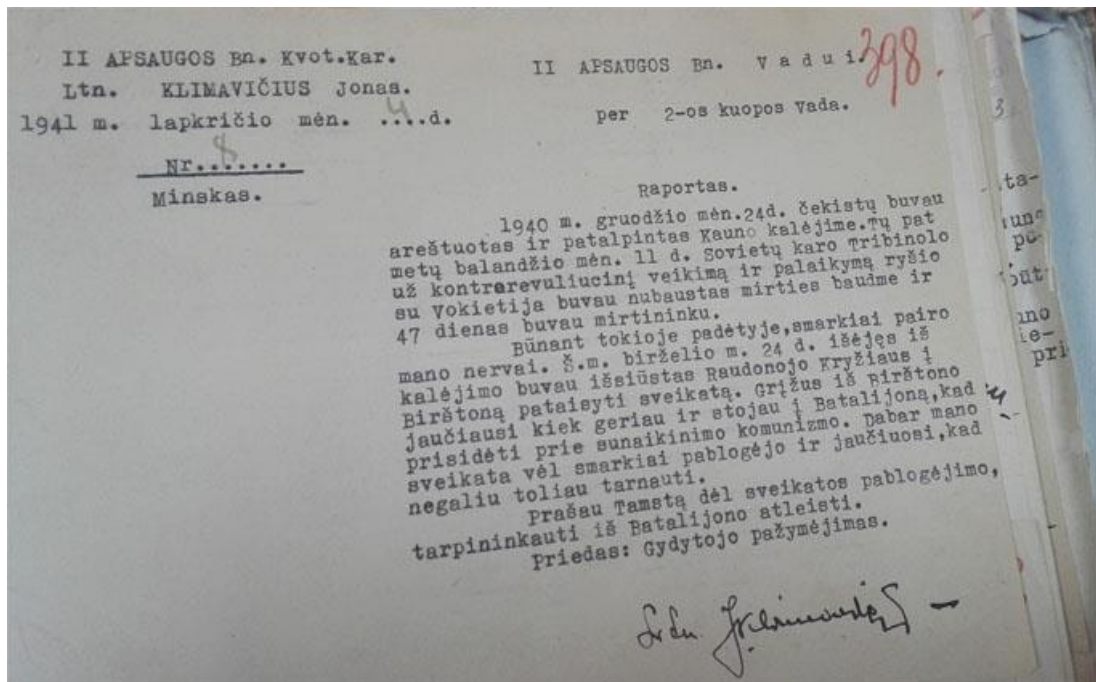
22 pav.: 1947 m. Kunigundos Sliesoraitytės tardymo protokolo 4-tame psl. yra užrašyta, jog „**Krištaponis bėgo iš vokiečių armijos ir slapstėsi Ukmergės rajone**“, o po Lietuvos teritorijos išlaisvinimo ...“. Galima to tardymo protokolo 4-tą psl. ir nedažytą [atsidaryti visą ORIGINALU puslapį](http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/slisor-7-tard-protok-4-psl-27-lap.jpg), kurio internetinis adresas yra <http://kazlusperto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/ypating-archyv/slisor-7-tard-protok-4-psl-27-lap.jpg> Šios žinios signatūra yra: **LYA, f. K-1, ap. 58, b. P-4455,**

Как оккупантов ок был партизан-а. в марте 1945 года в МСУ Украинской земли Криминальные убиты, кем и она не еказана.

23 pav.: toliau kitame 5-tame psl. to tardymo protokolo, Kunigundos Sliesoraitytės apie savo buvusį vyrą parodymai užrašyti tokie: po išlaisvinimo nuo „okupantų, jis buvo“ partizanų“, kovo 1945 metais miške Ukmergės apskrityje Krištaponis užmuštas, kieno ji nepasakė“ (**P. S.:** J. Krikštaponis žuvo sausio 12 d.)

Dėl tokio sakymo stiliaus, čia gali būti ir vertimo klaida, arba tardomosios nelabai geras rusų kalbos žinojimas? Tas **BĖGIMAS NUO VOKIEČIŲ gali būti kaip nuo jų slapstymasis po kalėjimo**. Kad „iš bataliono Minske“ pasitrauktų, tai tikimybės visai nėra, nes tada labai kertasi su kalėjime buvimu.

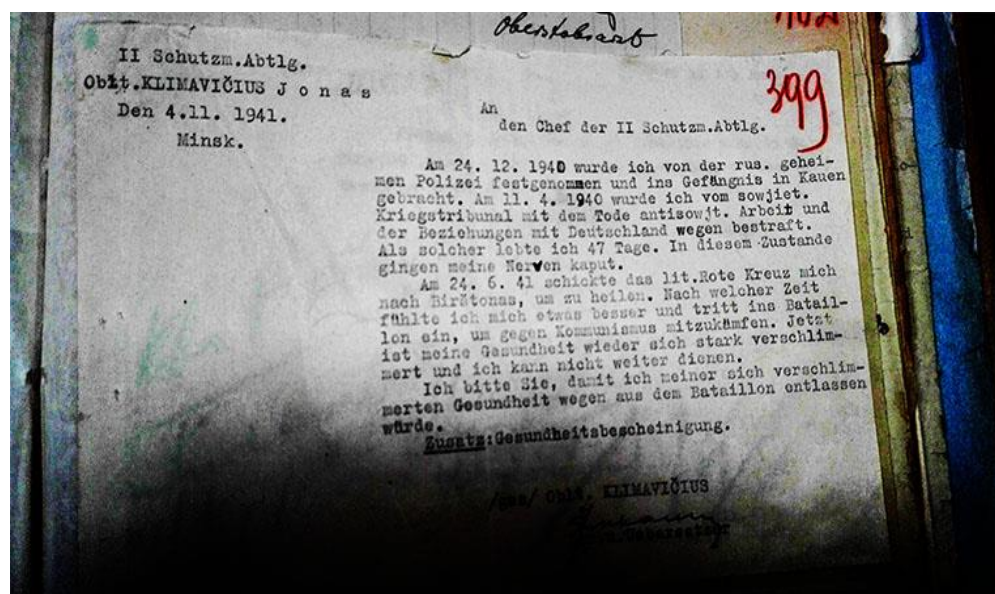
LCVA archyvą, kuriame paaikškėjo, kad tai ne „J. Krikštaponio raštas“, o žemiau čia [9 pav.:](#) parodytas Jono Klimavičiaus Raportas:

26 pav.: keistas ir daug klausimų keliantis Jono Klimavičiaus raportas. Galima pasididinti

Taigi, man nuvažiavus į archyvą, paaiškėjo ne tik tos mokslinės Ukmėrgės konferencijos apgavystės, bet ir pamačius tų fondo R-1444 dokumentų panaudos lapą, paaiškėjo tų apgavysčių priežastis labai paprasta, jog **LII(LII) istorikas Mindaugas Pocius savo Pažymoje apgaudinėjęs konferenciją, visai nebuvo archyve ir tų dokumentų, matyt, nematė, kad apie juos melagingai aprašinėjo?**

O dėl J. Klimavičiaus akivaizdžios simuliacijos, akivaizdu, kad ta simuliacija buvo skirta kaip ir GESTAP-ui apgaudinėti, **nes** visas tas J. Klimavičiaus Raportas buvo išverstas į vokiečių kalbą:

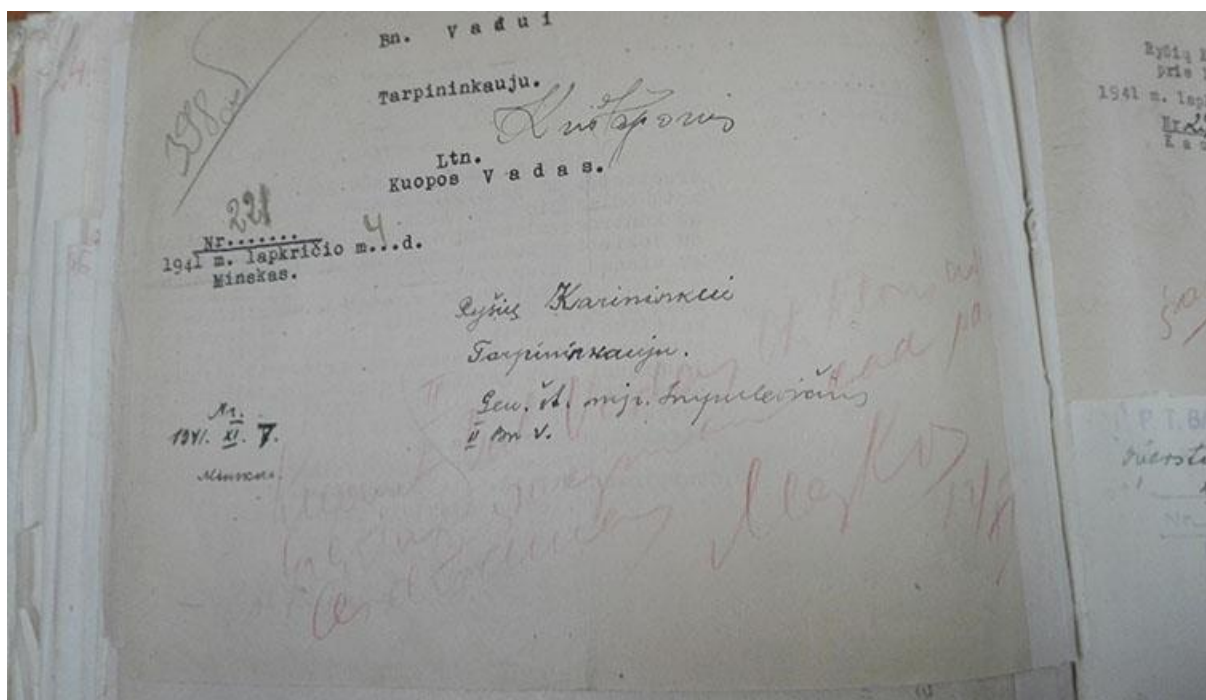

27 pav.: EKSPERTIZEI galima pasididinti.... pav.: Paryškintas (sukontrastintas) J. Klimavičiaus raportas, kuri

galima pamatyti ir [ORIGINALŲ mažo kontrastingumo labai didelės raiškos nuotrauką](http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103354.jpg), kurios vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103354.jpg

Daugiau tokių DVIKALBIŲ dokumentų tame R-1444 fonde man neteko pastebėti.

Tokios „raštvėdybos“ dar neteko matyti, kad būtų pasirašoma ant tuščio lapo, nematant teksto, po kuo pasirašai. Tas ANT TUŠČIO LAPO PASIRAŠYMAS ATRODO TAIP:

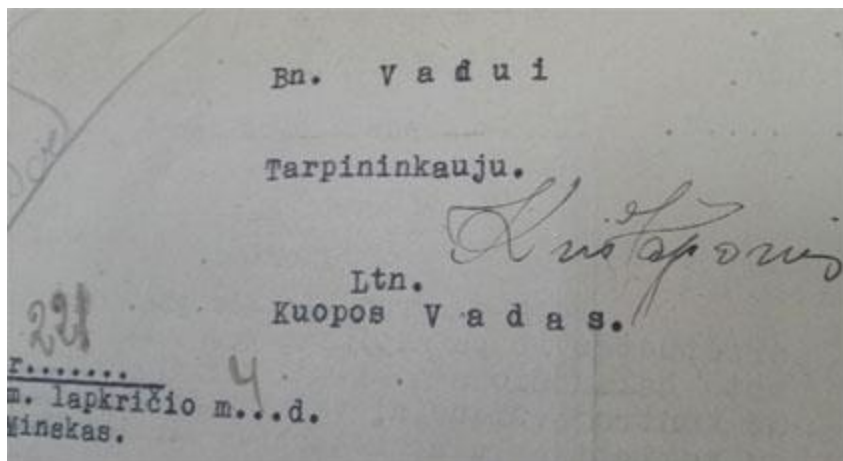

28

pav.: Ant Jono Klimavičiaus raporto kitos pusės J. Krikštaponio-„Krištaponio“ keisto „tarpininkavimo“ parašas ir tik po 3-jų - 4-ių dienų A. Impulevičiaus tarpininkavimas, viską bataliono vadui rašant savo ranka. Svarbiausia, kažkodėl spausdinimo mašinėle tarpininkavimo žodis ir jo registracijos numeris su data ATSPAUSDINTI TIK J. KRIKŠTAPONIUI ("Krištaponiui"). **Kodėl toks raštvedybinis išskirtinis dėmesys tik kuopos vado tarpininkavimo forminimui?** Galima [pasididinti](http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103046.jpg), o šio padidinto labai raiškios nuotraukos vaizdo internetinis adresas yra http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/IMG_20211231_103046.jpg

Labai panašu, kad kitoje Raporto pusėje atliekamas **NETEISĖTAS „tarpininkavimas“** tam, kad J. Krikštaponį apgauti, kad jis nematytų po ko pasirašo, arba tai jo paties, kaip teisę išmanančiojo, sugalvota manipuliacija apsisaugojimui, jei nepavyktų GESTAP-ą apgauti?

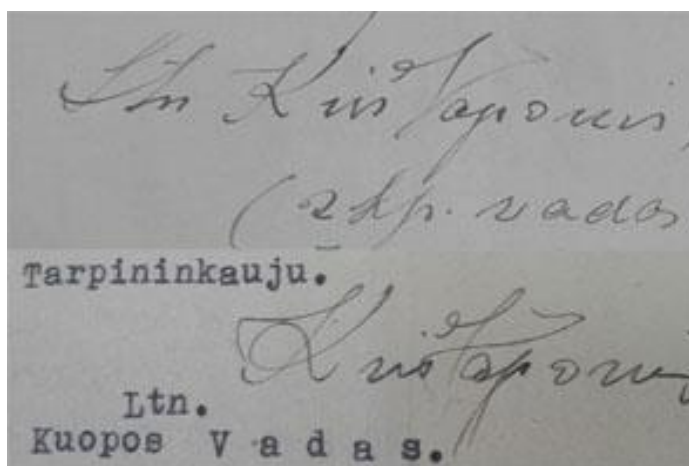
Pirmiausiai, į akis krenta ne J. Krikštaponio braižu užpildytas raštvedybinės procedūros (tarpininkavimo) registracijos numerio ir datos užpildymas, kas **irodo, kad J. Krikštaponis ne Minske pasirašė, o, greičiausiai Kauno kalėjime**. Tai istorikai iš pirmo žvilgsnio privalėjo pamatyti, nes jei tokių dalykų „nemato“, tai gal neturi jokios patirties darbe su dokumentais? Juk, iš pirmo žvilgsnio pažvelgus į skaičius, turėtų būti įtartina:

29 pav.: Išdidinta J. Krikštaponio parašo aplinka, kurią EKSPERTIZEI galima dar labiau [pasididinti](#), ir šio labai išdidinto vaizdo internetinis adresas yra

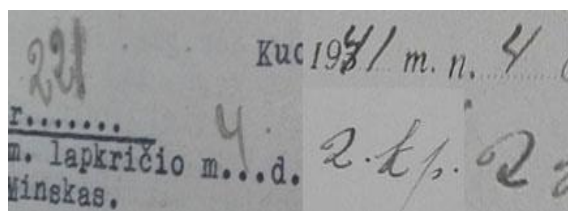
Konkrečiam įrodymui, kaip tuos registracijos skaičius ne J. Krikštaponis rašė, užtenka, paimti J. Krikštaponio ranka rašytą Atestaciją ir iš jos palyginti su neteisėto „tarpininkavimo“ rašysena:

J

30 pav.: Krikštaponio-"Kristaponio" parašai Atestacijos ištraukoje ir neteisėtame „tarpininkavime“. Galima [pasididinti](#) ir šio pasididinto vaizdo internetinis adresas

yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/krikstaponio%20parasas.jpg>

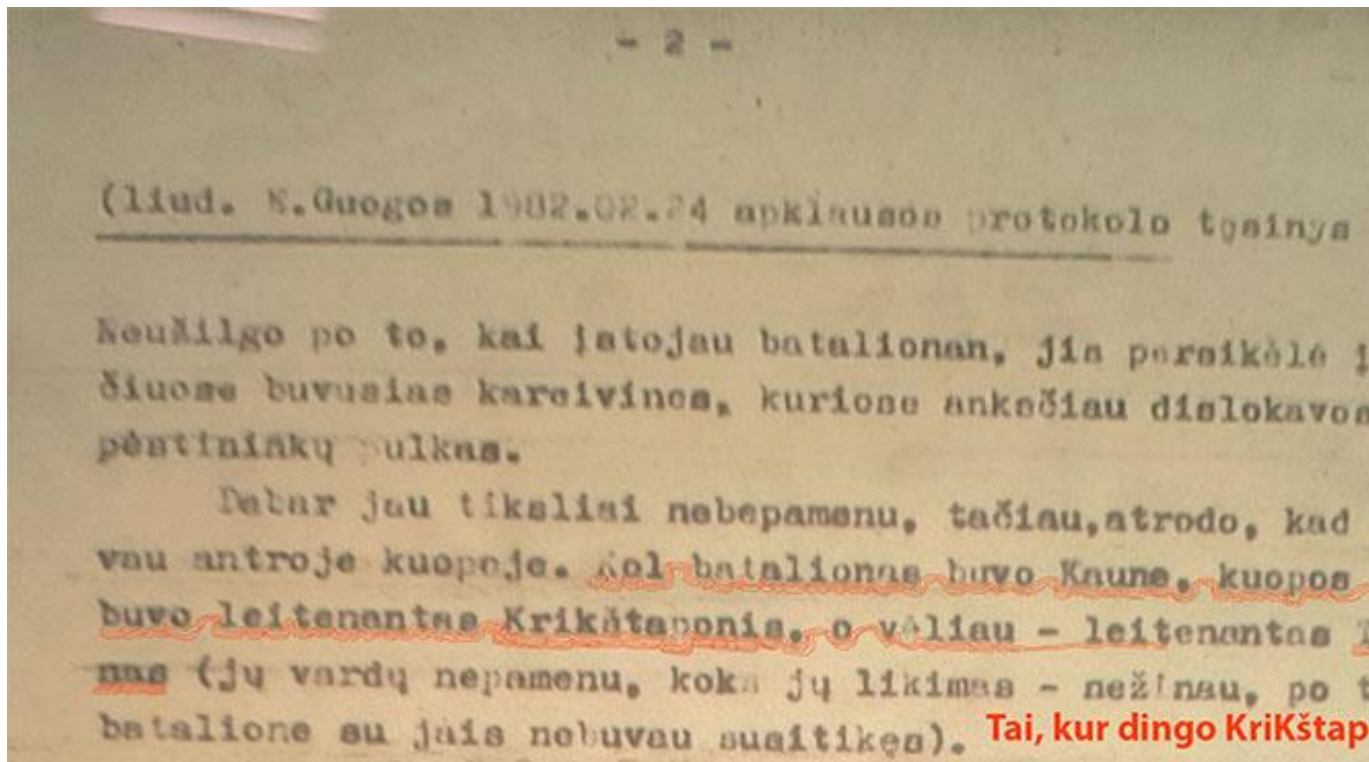
31

31 pav.: Krištaponio-"Krikštaponio" **RAŠYSENOS PALYGINIMAS:** Dešinėje jojo ranka parašyti skaičiai raporte ir kairėje, greičiausiai, raštvedžio arba paties J. Klimavičiaus ranka užpildytas neteisėto „tarpininkavimo“ registracijos numeris su jo data. Galima [pasididinti](#), ir šio padidinto vaizdo internetinis adresas yra <http://kazlusporto.puslapiai.lt/istorija/krikstapon/lcva/krikstaponio-rasysenos-palyginimas.jpg>

Tai akivaizdu, jog parašas iš J. Krikštaponio išgautas kalėjime - tai pasakys net vaikas, besimokantis rašyti, nes jis ir pasakys, kad registraciją savo parašo atliko ne J. Krikštaponiso ranka, dar net su kita plunksną. O tai reiškia, kad ne Minske tas

parašas išgautas, o Kauno kalėjime, greičiausiai, nes A. Impulevičius patvirtina Raportą po 3-4 dienų. O tiek dienų ir reikia, kad suvažinėti iš Minsko iki Kauno ir atgal.

Patį geriausią įrodymą, kad „J. Krikštaponis Baltarusijoje“ būtų negalėjo - tai 1982-02-24 apklausoje paliudijo žymus disidentas - Edvardas GUOGA;

32 pav.: ištrauka iš Edvardo GUOGOS 1982-02-24 Vilniuje apklausos protokolo 2-o psl.

ir 216 archyvinės numeracijos lapo, kurio visą lapą pridėdau PRIEDUOSE; dokumentų vaizdų failus su jų užvardymais archyvinių adresų.

Visuose tuose dokumentuose AŠ BRAUKAU-ŽYMIU **RAUDONAI** PERFOMANSO STILIUMI, kad niekas nepagalvotų, jog tai „KGB-istų žymėjimai“, ir ant tų dokumentų RAUDONOM RAIDĖMIS PASTABAS-KLAUSIMUS RAŠAU.

Taigi, **TĄ SVARBIAUSIĄ LIUDIJIMĄ AUKSINE SPALVĄ PADABINKIME!**

Debar jau tiksliai nebepamenu, tačiau, atrodo, kad
vau antroje kuopoje. Kol batalionas buvo Kaune, kuopon
buvo leitenantas Krikštaponis, o vėliau – leitenantas
nas (jų vardų nepamenu, koki jų likimas – nežinau, po
batalione su jais nebuvau susitikęs).

33 pav.: kaip matome, puskarininkis Edvardas GUOGA savo pirmąjį kupos vado pavarde sako jo senuoju - dar nepakeistuoju asmenvardžiu su šaknyje K raide (apie tai samprotavimą atskirai pateiksiu), pabrėždamas, jog **KriKštaponis VADU BUVO, KOL BATALIONAS BUVO KAUNE**, o vėliau tapusį vadu nurodo jo pavaduotoją Tamošiūną, kurį labai daug liudininkų liudijo.

Na, ir apie patį Edvardą Guogą, o jo prisiminimus internete galima paskaityti.

35 pav.: straipsnelis laikraštyje [Tremtinys](#) Nr. 42 (727)-2006 Galima [pasididinti](#) Mūšio vietoje paminklą statė Šakių savanoriai, iniciatyvos ėmėsi šviesios atminties Juozas Miliušis. Jie atsiveždavome akmenis, po to rankomis nešė į kalvą. Tuomet daug žmonių prisidėjo, kad atsirastų atminties paminklas, menantis čia vykusias kovas. Prisidėjo ir gyvas po Valkų mūšio likęs partizanas **Edvardas Guoga**.

36 pav.: pro memoriam laikraštyje TREMTINYS Nr. 46 (924)-2010 Galima šio pranešimo vietą [iš PDF formato pasididinti ir prasiplėsti](#)

